

100 sekunder i tolv på atomkrigsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur! af Helga Zepp-LaRouche

“En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig føres”, erklærede de fem atommagter og permanente medlemmer af FN’s Sikkerhedsråd i en fælles erklæring den 3. januar i år. Eftersom brugen af atomvåben altid indebærer en risiko for at bruge hele atomvåbenarsenalet, og da selv en procentdel af det er tilstrækkeligt til at forårsage menneskehedens udryddelse, af denne grundlæggende indsigt faktisk have praktiske konsekvenser for alle atomvåbenmagters militære strategi. Men på trods af denne fælles erklæring lancerede USA’s strategiske kommando i den sidste uge af januar manøvren “Global Lightning”, som har til formål at teste de amerikanske atomstyrkers operative beredskab.

Selv om der var tale om en såkaldt “rutinemæssig” manøvre, der i år blev integreret med USA’s Indo-Pacific Command og derfor var rettet mod en mulig konfrontation med Kina, kan den i forbindelse med de øgede spændinger mellem Rusland og USA og NATO kun ses som endnu et, men måske det farligste, element i den leg med ild, som Vesten i øjeblikket spiller med Rusland og Kina.

Timing af manøvren faldt perfekt sammen med USA’s og Storbritanniens endnu ubeviste påstande om, at Rusland planlægger et militært angreb på Ukraine i slutningen af januar og midten af februar, hvilket den russiske regering gentagne gange har benægtet. Øvelsen i indsættelse af atomvåben er baseret på den nuværende atomkrigsplan fra USA’s

strategiske kommando. Hans. M. Kristensen, direktør for Nuclear Information Project of the Federation of American Scientists, kunne på grundlag af Freedom of Information Act få fat i titelsiden af denne plan, kaldet "Stratcom Conplan 0810-12, Strategic Deterrence and Force Deployment, Change 1". Kristensen, en af de mest kompetente specialister inden for nuklear strategi og våben, forklarede til Newsweek, at Global Lightning-øvelsen ikke blot forudsætter et atomart førsteangreb fra den ene eller den anden side, men en fortsat atomkrig, der fortsætter efter den første udveksling af slag.

Selv om de enkelte dele af denne nye krigsplan, der er blevet operationel siden den 30. april 2019, er underlagt den største hemmelighedsfuldhed, er konturerne af denne plan ved at tegne sig. Antagelsen er, at USA og NATO vil være i stand til at overleve et atomart førsteangreb fra Rusland eller Kina, derefter gengælde, absorbere yderligere angreb, gengælde igen osv. i en fortsat militær konfrontation. Denne atomkrigsplan omfatter ikke kun atomvåben, men også forskellige andre dødbringende systemer, såsom missilforsvarssystemer, målrettede energivåben såsom elektromagnetiske pulsvåben og lasere, cyberangreb og rumvåbenangreb fra rummet. Hvem skal kunne overleve en sådan fortsat atomkrig? De få mennesker, der kan gemme sig i dybe underjordiske bunkere? De morbide fantasier i Dr. Strangelove ligner en børnefødselsdag ved siden af dette.

Sidste års Global Lightning-manøvre i april 2021 fokuserede på den potentielle konflikt med Rusland; i år var den helliget den mulige konfrontation med Kina. Pentagons forskellige strategidokumenter siden 2017 har i stigende grad defineret Rusland og Kina som geopolitiske rivaler og modstandere og erstattet kampen mod den globale terrorisme med konkurrencen mellem stormagterne som en strategisk prioritet. Samtidig blev moderniseringen af den nukleare triade, som Obama-regeringen påbegyndte, fortsat, og tærsklen for brug af atomvåben blev i stigende grad sænket, bl.a. ved at der blev indsat lavtydende

spræghoveder på Trident-ubåde.

Den strategiske konflikt

Selv om der ikke har været mange officielle kommentarer, kom præsident Putins meddelelse den 1. marts 2018 om nye russiske nukleare systemer – Awangard hypersonisk missil, et interkontinentalt ballistisk missil med 20 gange lydhastigheden og fremragende manøvreedygtighed, der gør det amerikanske missilforsvarssystem stort set forældet, Kinschal hypersonisk krydsermissil samt atomdrevne krydsermissiler, hurtige undervandsdroner og laservåben – som et chok for det vestlige militæretablisement. I mellemtiden har Kina også udviklet sine egne supersoniske missiler med infrarød målsøgningsteknologi, en evne, som det amerikanske militær måske først vil få om to til tre år. Amerikanske satellitbilleder har fortsat lokaliseret omkring 300 missilsiloer under opførelse på spredte steder i Kina, hvoraf nogle måske forbliver tomme, men i andre er atommissiler i en tilstand af “affyring ved varsling” for at undgå et afvæbnende overraskelsesangreb.

Dette er i store træk den strategiske baggrund for de to traktater, som Putin den 17. december præsenterede for USA og NATO med anmodning om, at de skulle indeholde juridisk bindende garantier for, at NATO ikke udvider sig længere mod øst og ikke installerer offensive våbensystemer ved Ruslands grænser, og at der også gives garantier for, at Ukraine ikke bliver optaget i NATO.

I modsætning til mange transatlantiske politikere og medier mener general Kujat, den tidligere generalinspektør for de tyske væbnede styrker, at ophobningen af ca. 120.000 russiske tropper nær den ukrainske grænse, hvoraf nogle befinder sig flere hundrede kilometer væk, ikke tyder på et forestående angreb på Ukraine, men at Rusland ønsker at bruge denne trussel til at demonstrere styrke for at fremtvinge forhandlinger med USA og NATO på lige fod.

Indtil videre har USA og NATO nægtet at give tilsagn om Putins hovedkrav og synes kun villige til at give det, som Rusland anser for sekundære tilsagn om nye nedrustningsforhandlinger. Putin har bebudet "militær-tekniske foranstaltninger" i tilfælde af en endelig afvisning. I betragtning af, at stationering af potentielt offensive våbensystemer nær Ruslands grænser i forbindelse med NATO's udvidelse mod øst – det gælder f.eks. Aegis-missilforsvarssystemet, der er stationeret i Polen og Rumænien – har skabt en situation for Rusland, der kan sammenlignes med stationeringen af sovjetiske missiler på Cuba, opstår spørgsmålet om, hvordan disse "foranstaltninger" kan se ud. Den amerikanske Ruslandsekspert Gilbert Doctorow har mistanke om, at dette kunne indebære opstilling af atombevæbnede SS-26 Iskander-M-kortdistancemissiler i Hviderusland og Kaliningrad for at true NATO's frontlinjestater og Østtyskland til gengæld. Han har desuden mistanke om, at Rusland kunne placere atombevæbnede Zircon-overlydsmissiler ud for kysten af Washington DC, som russiske eksperter tidligere har sagt kunne ødelægge den amerikanske hovedstad så hurtigt, at præsidenten ikke ville have tid til at flygte med Air Force One. Teoretisk set kan zircon-overlydsmissilerne naturligvis opsendes overalt på verdenshavene, og de er meget vanskelige at opdage og opfange for konventionelle luftforsvarssystemer på grund af deres ni gange lydhastighed og manøvredygtighed under flyvning.

Det er derfor kun logisk, at Bulletin of Atomic Scientists' "dommedagsur" kun viste 100 sekunder i tolv den 20. januar 2022. Der er kun ca. halvandet minut til den nukleare apokalypse. Selv om der siden optrapningen af krisen i Ukraine efter næsten 40 års dyb søvn i antikrigsbevægelsen har været en lang række appeller, opfordringer og åbne breve – senest fra 100 organisationer i USA, der kræver, at præsident Biden nedtrapper spændingerne med Rusland – er truslens enorme omfang på ingen måde trængt ind i den offentlige bevidsthed.

Manglende klarhed om årsagerne

Men selv blandt de fleste mennesker i Vesten, der erkender den akutte fare, er der uklarhed om de underliggende årsager til den eksistentielle trussel mod menneskehedens eksistens. De ligger på den ene side i den systemiske karakter af det neoliberale finanssystems krise, som nu er gået ind i sin hyperinflationære slutfase, og på den anden side i det krav, som dette finanssystems elite i City of London, Wall Street og Silicon Valley stiller til en unipolær verden, hvor det alene er denne elites magtinteresser der bestemmer, hvad der skal ske i den "regelbaserede orden".

Dilemmaet er nu et dilemma med modsatrettede dynamikker. I den transatlantiske verden siden paradigmeskiftet i august 1971, som Lyndon LaRouche profetisk anerkendte, da Nixon effektivt afsluttede Bretton Woods-ordningen ved at afskaffe de faste valutakurser og dermed åbnede vejen for spekulativ profitmaksimering, et voksende skift væk fra investeringer i den produktive fysiske økonomi og hen imod spekulation i stadig mere eksotiske derivatbaserede finansielle produkter, hvoraf den seneste tåbelighed er "at flytte billioner" til den grønne New Deal.

De dermed forbundne investeringer i industrier med den lavest mulige energistrømsdensitet repræsenterer i sidste ende set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt en lige så omfattende kapitalødelæggelse som investeringer i militær produktion af våbensystemer og hæren. At denne effekt for det meste ikke erkendes, hænger sammen med, at man forveksler pengeværdier, penge med reel rigdom, og med den

illusionen om, at børsnoterede selskabers aktieværdier siger noget om økonomiens produktivitet. Det er naturligvis i de yachtbesiddende milliardærers interesse, hvoraf nogle for længst har købt lejligheder i lavtliggende bunkere i Australien og andre steder, at bobleøkonomien opretholdes så længe som muligt, selv om andelen af den fattige befolkning fortsætter med at vokse, og middelklassen fortsætter med at skrumpes.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, og den transatlantiske elite trods alle advarsler – f.eks. fra pave Johannes Paul II – gav efter for fantasien om at have “vundet” den kolde krig og fortolkede “historiens afslutning” således, at hele verden nu skulle underkaste sig den neoliberale, regelbaserede orden, så de heller ingen grund til at holde løfterne til Rusland om ikke at udvide NATO mod øst. Hele spektret af instrumenter til at cementere den unipolære verden blev taget i brug: regimeskift enten gennem farverevolutioner eller “humanitære” krige mod alle regeringer, der stadig holder fast ved andre værdier. Viktoria Nuland pralede offentligt med, at udenrigsministeriet havde brugt fem milliarder dollars på NGO'er alene i Ukraine, hvilket i første omgang førte til den “orange revolution” i 2004. Da præsident Janukovitj i slutningen af 2013 nægtede at tilslutte sig EU's associeringsaftale, ikke mindst fordi EU er fuldt forbundet med NATO med hensyn til traktater og sikkerhed, kom den ikke så demokratiske side af den regelbaserede orden frem i form af Maidan-nazistkuppet i februar 2014. Som følge heraf blev Krim ikke annekteret af Putin, men ved en folkeafstemning af Krimbefolkningen, som ønskede at undslippe Kievs fascistiske politik. Allerede dengang erklærede Putin, at Vesten virkelig var interesseret i at holde Rusland i skak, og at hvis det ikke var Ukraine, ville de have fundet et andet påskud for at gøre det.

Den afgørende opstramning over for Rusland og Kina blev senest i 2017 synliggjort ved at ændre sprogbrugen i Pentagons sikkerhedsdoktriner og karakterisere disse to lande som “modstandere” og “autokratier”. Mens de vestlige institutioner i første omgang havde reageret på Xi Jinpings annoncering af den nye silkevej i september 2013 med en vidtrækkende blackout i hele fire år, reagerede disse institutioner nu på det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, som om det var en eksistentiel trussel – nemlig mod den unipolære verden! Stort set alle sanktioner, der er blevet indført ensidigt overalt i verden, dvs. uden beslutninger i FN's

Sikkerhedsråd, har i sidste ende haft som hovedformål at forhindre Kinas økonomiske fremgang og Ruslands genvinding af sin status som en aktør i verden.

Udskriften af to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus' pressebriefing den 25. januar afslører på chokerende vis denne hensigt. Her præsenterer de en lang række "strenge økonomiske foranstaltninger" – begyndende med det højeste eskaleringsniveau – for at modarbejde Putins strategiske ambitioner om at industrialisere sin økonomi ved at nægte ham adgang til alle moderne, udviklede teknologier som f.eks. kunstig intelligens, kvantecomputere og alle teknologier relateret til forsvar og rumfart, for at forhindre ham i at "diversificere" økonomien ud over eksport af olie og gas og for at opnå en atrofiering af den russiske økonomi.

Denne politik, der er formuleret i et utroligt brutalt sprog, er intet andet end en fortsættelse af Jeffrey Sachs' såkaldte "chokterapi" fra 1990'erne, hvis udtrykkelige mål var at reducere Rusland fra at være en supermagt i Sovjetunionens dage til at være et råvareeksporterende land i den tredje verden. Denne politik var dengang som i dag en krigserklæring – den eneste forskel er, at Putin er ikke en ynkelig figur som Jeltsin, er blev forkælet af Vesten af geopolitiske årsager, men en strålende strateg, der ved, hvordan han skal forsvare Ruslands interesser.

De ikke mindre hadefulde tirader mod Kina, som man i dag kan høre fra imperiets hofskribenter og fra tidligere maoister fra SDS-tiden, som i dag er steget til topstillinger i De Grønne, kan imidlertid ikke ændre noget ved den kinesiske økonomis enestående succes, som i 2021 havde en vækstrate på over 8 % på trods af Corona. Kina har gjort mere for menneskerettighederne end noget andet land i det såkaldte vestlige værdifællesskab ved at løfte 850 millioner mennesker ud af fattigdom i sit eget land – herunder uighurerne, som nu nyder en langt bedre levestandard og en befolkningstilvækst over gennemsnittet – og ved at give mange udviklingslande

mulighed for at overvinde fattigdommen for første gang.

De samme kredses tavshed om den største humanitære katastrofe, der er udløst af de vestlige sanktioner i Afghanistan, hvor næsten en million børn sulter, og hvor i alt 24 millioner mennesker risikerer at dø denne vinter, besegler deres totale miskredit.

Fælles erklæring fra Putin og Xi

Hvis forskellige forfattere har advaret om, at kampagnerne mod Rusland og Kina kunne føre til, at disse to lande kommer endnu tættere på hinanden, kan de være tilfredse, for det er præcis, hvad der nu er sket i forbindelse med Putins besøg ved de olympiske lege i Kina. Det haster imidlertid med at tage de ideologiske briller af og erkende den ekstraordinære mulighed, som den fælles erklæring giver hele verden i denne ekstremt farlige verdenssituation.

Det 16 sider lange dokument med titlen "Fælleserklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om internationale forbindelser i en ny æra og om en global bæredygtig udvikling" indeholder en opfordring til at erstatte den geopolitiske konfrontation med et økonomisk samarbejde som grundlag for en fælles sikkerhedspolitik. Begge nationer appellerer til NATO om at afstå fra yderligere ekspansionsplaner, at overvinde tankegangen fra den kolde krig og at forankre de langsigtede sikkerhedsgarantier, som Rusland kræver. Den rolle, som internationale organisationer som G20, BRICS, APEC og ASEAN spiller, bør styrkes. Rusland vil samarbejde om gennemførelsen af det "globale udviklingsinitiativ", som Kina har foreslået, og understreger betydningen af begrebet "ét fællesskab om menneskeheds skæbne".

Lad os tænke tilbage på de hundrede sekunder i tolv på atomkrigens ur: Hvem vil benægte, at vi er et udeleligt skæbnefællesskab? I de seneste uger er der blevet rejst mere

forsigtige røster til fordel for en ny paneuropæisk sikkerhedsarkitektur, der omfatter Rusland og Ukraine, og som kunne vedtages i en ny Helsinki-aftale. I betragtning af den komplekse verdenssituation, truslen mod verdensfreden, der berører alle stater, og den uadskillelighed, der er forbundet med alles sikkerhed, er det imidlertid nødvendigt at gå videre end Helsinki og skabe en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter alle verdens staters sikkerhedsinteresser.

Denne arkitektur skal være baseret på principperne i Westfalens fred, dvs. at alle staters interesser skal sikres, og især deres ret til økonomisk og kulturel udvikling. Bevarelsen af verdensfreden forudsætter en fuldstændig og endelig forkastelse af malthusianernes politik og kræver, at alle nationer får ubegrænset adgang til de videnskabelige og teknologiske fremskridt, der er opnået. Denne nye orden – som er forudsætningen for menneskeartens overlevelse – kræver et nyt paradigme, der skal udnytte de bedste traditioner fra alle kulturer på det højeste humanistiske niveau.

Vi har et valg: Enten lader vi uret tikke videre, indtil de sidste hundrede sekunder er gået, og så vil der ikke være nogen tilbage til at kommentere resultatet. Eller vi kan huske, at vi er den eneste kendte kreative art i universet, og vi kan forme vores fælles fremtid.

zepp-larouche@eir.de

Rusland og Kina udsender en fælles erklæring om en "ny

æra" for udvikling

Den 4. februar (EIRNS)- I anledning af åbningen af de XXIV (24) olympiske vinterlege i Kina i dag, deltog præsident Xi Jinping og præsident Vladimir Putin i åbningsceremonien, afholdt omfattende drøftelser, offentliggjorde 15 økonomiske og politiske aftaler og udsendte en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser, der går ind i en ny æra og den globale, bæredygtige udvikling". Læs dokumentet her.

Det 16 sider lange dokument indledes med en vurdering af verdenssituationen – kriser og potentialer – og fortsætter derefter med en gennemgang af fire områder af strategisk betydning med specifikke oplysninger. Erklæringen er en opfordring til lederskab, til at handle for menneskeheden, ikke en opfordring til at "tage parti" i dødsensfarlige geopolitiske spil. Det er først og fremmest baseret på et engagement i økonomisk fremgang, som grundlag for sikkerhed.

Det sted, hvor der er et akut behov for en øjeblikkelig, koordineret indsats fra verdens side, er Afghanistan. Dødstallet stiger time for time blandt børnene på grund af underernæring, kulde og sygdom, som alt sammen kan forebygges. Den 2. februar gjorde den afghanske ambassadør i Indien, Farid Mamunzay, opmærksom på, at mange nationer har "vendt Afghanistan ryggen" på et tidspunkt, hvor behovet er så desperat. Derudover fremhævede han Indien med stor anerkendelse, for at have sendt seks tons medicin og andre forsyninger og nye midler, samt for den indiske donation af hvede, som vil blive transporteret med lastbiler gennem Pakistan til Afghanistan fra den 10. til 12. februar. Hele 50.000 tons skulle blive leveret inden for en måned. Der kommer andre individuelle donationer ind, men der mangler udbygning og mobilisering.

Desuden er der et grundlæggende krav til USA og Europa om at frigøre den afghanske regerings 9,5 milliarder dollars i midler,- som de uretmæssigt har indefrosset,- så landet kan

fungere. I går blev der i det amerikanske Repræsentanternes Hus, stillet et ændringsforslag om dette emne, men det blev ikke vedtaget. Som Schiller Instituttet tweetede på det tidspunkt, hvor ændringsforslaget blev behandlet: "Gør ikke med Afghanistan, hvad det Britiske Imperium gjorde med irerne, idet det lod dem sulte eller emigrere! BREAKING: Progressive [i Kongressen] vil fremtvinge afstemning om Bidens politik, om vilkårligt at udsulte Afghanistan til døde. MEN: Repræsentanternes Hus stemte det ned! Skam jer!"

I Kina-Rusland-dokumentets indledende afsnit noteres det – uden at nævne navne – at der er nationer og personer, der "anvender ensidige fremgangsmåder til at løse internationale problemer og griber til magt; de griber ind i andre staters interne anliggender, krænker deres rettigheder og interesser og fremkalder modsætninger, forskelle og konfrontationer, hvilket hæmmer menneskehedens udvikling og fremskridt..."

Det første af de fire områder, der drøftes indgående i erklæringen, er, at "demokrati er en universel menneskelig værdi og ikke et privilegium for et begrænset antal stater..." Det er forkert, at "visse stater" forsøger at påtvinge "deres egne 'demokratiske standarder' på andre lande" og handler for at "etablere blokke", der går imod ægte demokrati.

For det andet er "udvikling den vigtigste drivkraft, for at sikre nationernes velstand" og dermed sikkerhed. "Det er afgørende at styrke partnerskab forbindelserne" for at fremme udviklingen. Kina og Rusland forpligter sig til yderligere samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet og EAEU (Eurasisk Økonomisk Union). Rusland vil deltage i "gruppen af venner af det globale udviklingssamarbejde (foreslået af Kina) under FN's ledelse".

For det tredje indeholder det længste afsnit, som omhandler "alvorlige internationale sikkerhedsudfordringer", den eftertrykkelige erklæring, at "De to parter (den betegnelse, der i erklæringen anvendes for Rusland og Kina) er imod,

yderligere udvidelse af NATO og opfordrer den Nordatlantiske Alliance, til at opgive sine ideologiserende koldkrigs tilgange...". Desuden: "Den kinesiske side har sympati for, og støtter de forslag, som Den Russiske Føderation har fremsat, om at skabe langsigtede, juridisk bindende sikkerhedsgarantier i Europa." De to parter "er også imod dannelsen af lukkede blokstrukturer og modsatrettede lejre i Asien-Stillehavsområdet ..." Og: "Den russiske side bekræfter på ny sin støtte til princippet om ét Kina, og stadfæster, at Taiwan er en uomstuelig del af Kina, og er imod enhver form for uafhængighed af Taiwan."

Det fjerde afsnit identificerer FN som havende en "central koordinerende rolle i internationale anliggender" og opfordrer til samarbejde, ikke konfrontation mellem verdensmagterne. G20, BRICS, APEC, ASEAN og WTO (der skal "reformeres") diskuteres indgående. De to parter "går ind for en udvidet anvendelse af SCO's regionale struktur for antiterrorisme ". Den nylige "fælles erklæring fra lederne af de fem atomvåben stater om forebyggelse af atomkrig og undgåelse af våbenkapløb" bekræftes, og der drøftes skridt til nedtrapning af atomvåben og risici.

Dette er kun udvalgte punkter i den fælles erklæring, men betydningen er tydelig. Dette er et velkomment initiativ, der sætter den farlige geopolitik, der er i spil i forbindelse med Ukraine, i skarp kontrast til USA's, UK's og NATO's planer og deres fordærvede, forsætlige passivitet, som dræber mennesker i Afghanistan.

Schiller Instituttets rolle, som en aktiv platform, for at få sandheden frem og fremme dialogen om de nødvendige politikker er afgørende. En international konference er planlagt til senere i denne måned.

Fornemmelsen af, hvad der kan gøres, var indeholdt i en erklæring, som blev udsendt i dag af senator kandidaten for New York, Diane Sare, på førstedagen af gademøder den 5.

februar i New York City og flere dusin andre byer rundt om i landet, for at protestere mod krigshandlingerne fra Washington/UK/NATO. Sare skrev: "Lyndon LaRouches enke og grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, har fremlagt et alternativ til denne vej mod udslettelse, og omdrejningspunktet er det afghanske folks skæbne, som i øjeblikket er dømt til en pinefuld død af sult og sygdom, på grund af sanktioner og USA's og de europæiske bankers beslutning om, at indefryse deres midler i kølvandet på USA's pludselige exit. Lige nu sulter over 7 millioner børn, hvoraf en million er tæt på at dø.

"USA, Rusland og Kina kunne i fællesskab stå i spidsen for en indsats, der involverer de omkringliggende nationer, ikke blot for at levere den desperat, fornødne humanitære bistand, men også for at opbygge et fuldt funktionsdygtigt, moderne sundhedssystem i dette krigshærgede land. Dette ville kræve en ny infrastruktur til at levere vand og elektricitet, samt moderne transportsystemer. Taliban skal naturligvis være i centrum for forhandlingerne, men de har allerede indledt forhandlinger med mange af disse nationer og har intet at vinde ved at lade deres folk lide.

"Dette initiativ, som Zepp-LaRouche kalder "Operation Ibn Sina (Avicenna)", efter den geniale islamiske lærde og læge, der blev født i denne region for over 1200 år siden, er en mulighed for at opbygge tillid mellem stormagterne, der nu er faretruende tæt på krig, og samtidig forhindre den forestående sultedød for så mange som 23 millioner mennesker.

Ved at tilslutte sig "Operation Ibn Sina", kan USA afværge en atomkrig og redde millioner af menneskers liv i Afghanistan. Der er et presserende behov for handling nu. Som digtere har forstået bedre end politikere, dikterer den universelle lov, at disse sultende børns skæbne sandsynligvis bliver din egen, hurtigere end du måske kan forestille dig."

Udvalgt billede: Irina Iriser

Putin redefinerer krigsskuepladsen: Det skyldes økonomien!

Den 2. februar (EIRNS) – Den 17. december 2021 fremlagde Rusland offentligt to traktatudkast til hurtig vedtagelse – et med USA og et med NATO – som omhandler Ruslands eksistentielle betænkeligheder, med hensyn til Ruslands eksistentielle sikkerhed i forbindelse med NATO's ubønhørlige ekspansion mod øst, og placeringen af truende våbensystemer ved landets grænser. Rusland krævede omgående skriftlige svar på deres indtrængende forslag til at bremse det stormløb mod krig, der udgår fra Vesten. (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1790809/)

Den 26. januar fremlagde USA og NATO fortrolige, skriftlige svar til Rusland. Men den 1. februar udtalte den russiske præsident Vladimir Putin på en pressekonference: "Lad mig understrege, at vi nøje analyserer de skriftlige svar, som vi modtog fra USA og NATO den 26. januar. Det står dog allerede klart ... at de grundlæggende, russiske betænkeligheder, blev ignoreret."

Putin satte dernæst tingene på spidsen: Han fortalte pressen, at USA og NATO i virkeligheden ikke var bekymret for Ukraines sikkerhed, men brugte dette anliggende som en slags bjørnefælde, som en undskyldning for at indlede en total økonomisk krigsførelse mod Rusland for at ødelægge dets økonomi og forhindre landets industrialisering". Hovedopgaven er at hæmme Ruslands udvikling... Ukraine tjener blot som et middel til at nå dette mål ... ved at trække os ind i en slags væbnet konflikt."

Dagen efter meddelte Kremls rådgiver, Juri Ushakov, at Putin skal mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping i Beijing den 4. februar, hvilket tydeliggør, at de to lande er dybt allierede, i både økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål. De to præsidenter vil afgive "en fælles erklæring om internationale relationer i den nye æra, samt global bæredygtig udvikling ... [som] vil afspejle Ruslands og Kinas fælles synspunkter om de vigtigste globale udfordringer, herunder sikkerhedsspørgsmål", oplyste Ushakov.

Helga Zepp-LaRouche glædede sig i dag over, at der lægges vægt på den underliggende økonomiske krise bag krigsfaren og også på den nødvendige totale internationale økonomiske omstilling, der er nødvendig for at skabe en varig fred. De seneste trusler fra amerikanske og især britiske embedsmænd om, at de har til hensigt helt at udslette Ruslands evne til at industrialisere og udvikle sig, er endelig ved at vække folk til den virkelighed, som Lyndon LaRouche har advaret om i årtier.

Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast den 28. januar: "Sproget i dette er så brutalt, at det i bund og grund udtrykker: Se – vi formåede med chokterapien i 1990'erne, med Jeffrey Sachs i Jeltsin-perioden, at forvandle en tidligere supermagt til et råstofproducerende tredjeverdensland, og nu vil vi nægte Rusland retten til at industrialisere ved at anvende sådanne foranstaltninger. Det er allerede en form for krigserklæring! Hvordan kan man nægte et land at udvikle sig industrielt?... Hvis man læser sproget, hvordan det er skrevet, viser det en tankegang, som er den tankegang, der kendetegner et parti, der allerede erklærer krig."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Vi sidder på en krudttønde: Årsagen til al krigsfaren er, at det finansielle system er ved at sprænge i luften. Der er mange rapporter om, at de såkaldte 'emerging markets', som er et synonym for udviklingslandene, kan få en enorm gældskrise, hvis der sker den mindste 'tilspidsning' af renteniveauet fra Federal

Reserve, den amerikanske centralbank. Så nødvendigheden af at følge LaRouches fire love og for alvor bevæge sig i en helt anden retning og genopbygge verdensøkonomien ved at have en egentlig udvikling, begyndende med et globalt sundhedssystem, er af største vigtighed.”

Zepp-LaRouche noterede sig, at der i mange lande rundt om i verden er en begyndende og betydelig modstand mod krigskampagnen og endda mod den økonomiske politik, der er årsag til den: nogle mennesker er ved at blive konfliktramte og urolige, og det med rette. “Dette er et oplagt øjeblik til at fokusere den voksende krigsangst i mange nationer rundt om i verden mod briterne”, udtalte Zepp-LaRouche, “som trods alt er de politiske ophavsmænd til det globale fremstød mod krigsførelse blandt supermagter. Dette kunne ødelægge deres evner for altid.”

Zepp-LaRouche henledte igen opmærksomheden på det ubeskrivelige folkemord, der er i gang i Afghanistan, hvor halvdelen af befolkningen er i fare for at sulte ihjel i løbet af vinteren, hvilket i høj grad skyldes den ulovlige indefrysning af landets aktiver i udlandet, og de nådesløse økonomiske sanktioner, der er pålagt landet. Blandt de mest umiddelbart truede er 1 million børn, der er så underernærede, at de, hvis de befandt sig i et udviklet land, ville høre hjemme på hospitalets intensivafdelinger. Dette er en forbrydelse mod menneskeheden, som er ved at ske for øjnene af os, og den begås af de samme britiske og amerikanske finansielle interesser, som står bag krigshandlingerne mod Rusland og Kina.

Udvalgt billede: IanLavrivovich,Pexels

NYHEDSORIENTERING den 4. februar 2022: Mette Frederiksens problem: Arrogance + Ignorance = Katastrofe. Video, lyd og resumé..

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/02/tg-4.2.22-cut.mp3>

Resumé:

Før åbningsceremonien ved OL i Beijing er der topmøde mellem Putin og Xi Jinping hvor Rusland og Kina vil bekræfte det tætte venskab og nok fremlægge nye økonomiske samarbejdsaftaler. Man forbereder at gøre sig uafhængige af amerikanske dollars og SWIFT-systemet. Vestens diplomatiske boykot understreger at man ikke kan regne med Vesten.

Mette Frederiksens pressemøde på Marienborg, hvor hun annoncerede at Danmark nu er i frontlinjen imod Rusland og ikke ville have en ligeværdig dialog er en farlig kurs. Arrogance + Ignorance = Katastrofe. Man er ikke dumme men dumlærde. Man fravælger med fuldt overlæg fakta, hvis de ikke passer ind i fortællingen man forsøger at sælge. Man overser de dramatiske konsekvenser af de beslutninger man træffer som i FE-sagen, Minksagen og nu korstoget imod Rusland.

Rusland havde ikke kun fået mundtlige løfter om at NATO ikke ville blive udvidet mod Øst. OSCE-aftalen fra Istanbul i 1999 garanterede ikke kun frihed for stater til at indgå alliancer for egen sikkerhed, men også at dette ikke måtte ske på bekostning af andre landes. Der har man ikke respekteret ved udvidelsen af NATO og diskussionen om at integrere Ukraine i Nato. Vi må forhandle og samarbejde med Rusland og Kina så alle kan leve trygt og sikkert.

Hvordan kan Vesten beskyldte Kina for at lave (et ikke eksisterende) folkemord i Xinjiang, når man selv gennemfører et reelt folkemord i Afghanistan gennem at fastholde sanktioner og tilbageholde Afghanistans penge i vestlige banker? 20 mio. børn sulter og mange vil dø her i vinter, hvis ikke Vesten skifter kurs.

Se interview med Liu Xing fra Aalborg Universitet på Schiller Instituttets hjemmeside.

Nedsmeltningen af det transatlantiske finansielle system er i gang. Siden 2008 er det blevet opbygget gigantiske finansbøler under 13 år med negative renter og kvantitative lempelser. Inflationen i USA er nu 7 % og den er over 5 % i EU. Det er kun begyndelsen. Den kæmpe gæld der er opbygget skal der nu betales renter på og det er der ikke råd til. Der skal betales mere og værdierne er langt mindre værd. Det kan kun gå galt.

Eneste løsning er LaRouches fire økonomiske love. Lær af Kina. Rusland skal ikke vælge mellem Europa og Asien men være bindeled mellem Europa og Kina.

Hvedebrødsdagene er måske ovre for den danske regering. Kan ikke længere gemme sig bag COVID-19. Se på verden med friske øjne inden det er for sent. Gå med i Schiller Instituttet.

Diskussion: Den danske håndtering af COVID-19 var meget bedre end mange andre steder, men det var ikke pga. af regeringen, men fordi der var en høj grad af tillid og samfundssind blandt befolkningen. Husk at mange lande i Europa ikke som Danmark er

hoppet med på briternes korstog imod Rusland.

Modreaktion spirer mod krigspartiets vanvid

Den 29. januar (EIRNS) – Mens Biden-kabinetet fortsætter med at himle op over en indbildt russisk hensigt, om at invadere Ukraine, og mens Rusland, Kina og Iran fortsat bliver portrætteret af europæiske og amerikanske politiske eksperter og medieeksperter som onde skurke, der er ude på at ødelægge den vestlige verdens frihed og velstand, er der en voksende modreaktion imod dette vanvid, både fra ledende personer og almindelige borgere.

Begynd med hovedartiklerne i samtlige medier, hver dag og hver time, i de sidste to måneder: "Rusland har samlet over 100.000 tropper, kampvogne og tilhørende militært udstyr på grænsen til Ukraine, som forberedelse til en invasion der berøver det heroiske ukrainske folks frihed og demokrati". Men lad os høre, hvad den ukrainske forsvarsminister har at sige om denne angiveligt eksistentielle fare:

Ukraines forsvarsminister Oleksij Reznikov: "Situationen på grænsen mellem Ukraine og Rusland, er på nuværende tidspunkt ikke anderledes end i foråret sidste år. I øjeblikket er der ingen væsentlige begivenheder eller fænomener". Selv Ukraines præsident Volodymyr Zelensky sagde til USA, at de skulle holde op med at råbe at en krig er nært forestående, at det er en "vildfarelse".

Men begå ikke den fejl at konkludere, at dette er ensbetydende med, at der ikke er nogen chance for en krig mellem to atommagter, hvorved selve civilisationen trues. Som EIR's

økonomiredaktør Paul Gallagher påviser i det aktuelle nummer af EIR, drives krigen frem af det vestlige finanssystems hastige sammenbrud (se: "The U.S.-NATO Hidden War Threat: The Green New Deal"), ikke af den indbildte "aggression" fra Rusland, Kina eller Iran.

Den tidligere østrigske udenrigsminister Karin Kneissl latterliggjorde på meget polemisk facon det krigshysteri, som er baseret på et spinkelt grundlag: Krigstruslen i Ukraine, sagde hun, "er en forestilling der opstår, men som ikke helt svarer til virkeligheden – det er en virkelighed, som medierne har fremstillet... Især briterne kaster sig ind i kampen", mens "flere og flere våben og endda tropper fra NATO-lande" sendes til Ukraine på trods af de omfattende ødelæggelser, som ville ramme hele Europa, hvis der udbrød krig.

Se nu på Iran, hvor Biden-regeringen har nægtet at omgøre den farlige og tåbelige forkastelse af JCPOA-atomaftalen (Joint Comprehensive Plan of Action) med Iran fra 2015, som Trump-regeringen ophævede i 2018. Generalløjtnant Gadi Eizenkot, stabschef for de israelske forsvarsstyrker fra 2015 til 2019, udtalte til Al-Monitor, at den daværende israelske præsident Benjamin Netanyahu havde konspireret med sin Mossad-chef for at presse Trump-administrationen til at skrotte Iran-aftalen, uden så meget som at rådføre sig med det israelske militær om konsekvenserne. Eizenkot hævdede ikke kun, at resultatet var Irans øgede berigelse af uran, hvilket bragte dem tættere på en atomar våbenkapacitet, men at Iran havde gjort det "med legitimitet", da JCPOA tillod dem at gøre det, da USA brød deres aftale.

Det vanvittige i de britiske og amerikanske trusler og krigsforberedelser, påpegede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche i dag, er "ikke anderledes i tankegangen end hos huleboerne, som dræbte deres naboer med sten – bortset fra at de nu har atomvåben". Det anglo-amerikanske krigsparti har ikke til hensigt at "konkurrere" i den nye multipolære verden, hvor Kina og Rusland nu er "næsten ligeværdige" magter

i forhold til de aftagende transatlantiske nationer. De forestiller sig snarere, at de kan stoppe Kinas og Ruslands fremgang ved hjælp af sabotage, finansiel krigsførelse og den afskyelige "sanktionspolitik". En "højtstående embedsmand i administrationen", som den 25. januar briefede pressen anonymt om de planlagte sanktioner mod Rusland, lagde ikke skjul på denne ulovlige og umoralske kendsgerning: Hensigten, sagde han, er at "ramme Putins strategiske ambitioner om at industrialisere landets økonomi ganske hårdt". Dette er tilsyneladende også politikken over for Kina, hvor Biden-administrationen har afslået at ophæve de destruktive sanktioner, som Trump-administrationen har indført mod Huawei og mange andre kinesiske virksomheder (faktisk har Biden-teamet skærpet sådanne sanktioner), og har anvendt politiske virkemidler til at sabotere den økonomiske udvikling i Kina. Som Zepp-LaRouche bemærkede, er dette det stik modsatte af den Westfalske Fred, som er grundlaget for den moderne nationalstat, hvor suveræne nationer respekterer andres suverænitet.

Men modreaktionen er voksende. Amerikanerne, der er blevet draget ind i fabrikerede debatter om f.eks. vacciner, klima og partipolitik, mens økonomien eksploderer og verden "søvngængeragtigt går ind i en termonuklear tredje verdenskrig", erkender i stigende grad, at verden er på vej mod kaos, og de søger efter løsninger. Disse løsninger har altid været der, i form af Lyndon LaRouches Fire Love, men de blev holdt skjult for befolkningen, ved den ulovlige retsforfølgelse af LaRouche og mørklægningen af hans ideer, af de samme korrupte institutioner og personer, som har ført os til denne sørgelige situation. Denne modreaktion viser, at dette øjeblik udgør et stort potentiale, med optimisme snarere end frygt og angstelse, da søvngængerne er ved at blive opmærksomme på faren, og blot skal udstyres med de rette værktøjer til at bringe verden sammen, og opbygge det nye paradigme for menneskeheden.

Krig mod Rusland? Menneskets værdighed er givet i dine hænder

Den 27. jan. (EIRNS) – Den Russiske Føderation insisterer fortsat på, at USA og NATO forpligter sig til at imødekomme Ruslands behov for forsikringer om, at dets nationale sikkerhedskrav vil blive respekteret. Men besvarelsenerne i denne uge – officielt leveret af USA og NATO – lever langt fra op til kravene. USA og NATO tilbyder en mulighed for at forhandle om sekundære spørgsmål, men har ikke afgivet nogen positiv tilkendegivelse om Ruslands centrale sikkerhedskrav.

Rusland, som går videre med militærøvelser i Hviderusland og Arktis, og organiserer træningsøvelser med anvendelse af dets atomstyrker, har gentagne gange gjort det klart, at manglende reaktion vil fremtvinge anvendelse af "militære eller militær-tekniske foranstaltninger". Vil disse foranstaltninger omfatte fremskudt opstilling af hypersoniske atommissiler? Placering af korthækkende atommissiler i Kaliningrad? USA opretholder omkring 200 nukleare tyndgekraftsbomber i Europa gennem fælles atomare missioner. Hvis Rusland forsøger at lægge et lignende pres på USA, hvor kort bliver så tidsrummet, til at træffe beslutning om at reagere på et reelt (eller opfattet) atomangreb?

Du og jeg kan ikke regne med, at amerikanske politikere,

britiske imperialister eller NATO-kommandanter vil gøre det rigtige – for at undgå en situation, der, hvad enten det er bevidst eller ved et uheld, hurtigt kan eskalere til en ikke atomudveksling, man ikke kan overleve, der vil dræbe hundreder af millioner af mennesker inden for en time og ødelægge civilisationen globalt, måske permanent.

De NATO/angloamerikanske galninge, der forsøger at tvinge Rusland og Kina til underkastelse, kan heller ikke regne med samtykke fra deres formodede partnere og redskaber. Udenrigsminister Blinken hævder, at NATO er forenet, at der er "korrelation" mellem USA's og de andre NATO-landes synspunkter. Men han tager fejl. De, der er opsat på at knuse Rusland, frygter, at et enkelt NATO-land kan udhule den konsensus, som deres beslutninger skal træffes på baggrund af. Vil Kroatien stå fast? Vil Bulgarien? Vil Ungarn pligtskyldigt spille sin selvmordsrolle? Vil Tyskland, efter sit angreb på Sovjetunionen i 1941-1945, virkelig forberede en ny krig mod Rusland? Vil diplomater, politikere, generaler og tænkere bryde geledet?

Dette er øjeblikkets ubesvarede spørgsmål.

Når russiske diplomater bliver smidt ud af Washington, D.C., mens amerikanske diplomater efter sigende planlægger at forlade Beijing; når mediernes trommehvirvel for krig intensiveres, og når fredstilhængere hænges ud som forrædere – når våben flyver ind i Ukraine, når nye sanktioner overvejes – når opfordringerne til censur vokser – vil du så gå i brechen for den menneskelige arts værdighed og også for dit eget liv? Vil du forkaste det afskyelige malthusianske dogme, som hævder at vi er for mange mennesker, og den falske kultur, som påstår at vi er dyr? Vil vi være her for at beundre de overvældende observationer, som James Webb-rumteleskopet snart vil sende tilbage til Jorden?

En krise af denne størrelsesorden – et absolut skillepunkt i historien – kræver store ting af os. LaRouche-bevægelsen, der

ledes af Helga Zepp-LaRouche, har advaret om krisens omfang, som stadig flere mennesker erkender, og har forpligtet sig til at katalysere det nødvendige nye paradigme på denne planet.

I sit digt {Kunstnerne,} udtrykte Friedrich Schiller – Schiller Instituttets navnebror – det ærbødige ansvar, som påhviler hver enkelt af os i dag.

“Menneskets værdighed er givet i jeres hænder,

“Beskyt denne!

“Den synker med dig! Med dig er den opstået!”

Kan fremtiden regne med dig?

Washington udsender skriftligt svar og fortsætter truslerne mod Rusland; modstanden mod USA's og Storbritanniens krigskampagne vokser

Den 26. jan. (EIRNS) – I dag afholdt udenrigsminister Antony Blinken en pressekonference i udenrigsministeriet, og møder for lukkede døre med medlemmer af Kongressen, hvor han meddelte, at USA har givet skriftlige svar på Ruslands tekster fra december, om foreslåede sikkerhedsaftaler. Han erklærede

også: "Desuden har NATO udarbejdet, og vil aflevere sit eget dokument, med idéer og bekymringer om kollektiv sikkerhed i Europa til Moskva – og dette dokument styrker os fuldstændigt, og omvendt. Der er ikke nogen tvivl, hos USA og vores allierede og partnere, om disse spørgsmål."

Mens Blinken i sine bemærkninger gentog sin sædvanlige, mørke opremsning af beskyldninger og trusler mod Rusland, er der i virkeligheden fra mange sider ved at komme klarhed over, hvor farlig og hvor "britisk" hele denne konfrontationspolitik er. Blinken kan sende røgskyer op om "enhed", input fra "allierede" og lignende, men virkeligheden er en anden. Selv da en journalist spurgte Blinken: Taler du om "en forenet tilgang til Europa". Hvad mener du om Tysklands holdning?" Hun spurgte: "Ville du sige, at du er glad eller tilfreds med, at Tyskland sender hjelme til Ukraine i stedet for våbenleverancer?" Blinken nøjedes med at puste og stønne om, at hvert land har "forskellige kapaciteter".

Kort sagt, hvad Blinken sagde i sin pressebriefing var, at Rusland er aggressoren mod Ukraine, og advarede: "Vi har opstillet drastiske konsekvenser, hvis Rusland vælger yderligere aggression." Blinken gentog sin sofistiske tilgang til Rusland med "to veje": at vestlig militarisering i Østeuropa er vejen til afskrækkelse, men at USA og Vesten ellers er åbne for diplomati, "hvis Rusland vælger det".

Om det såkaldte afskrækkelsesspor, gav Blinken en fyldig redegørelse. Han sagde: "Tre leverancer af amerikansk defensiv militærbistand ankom til Kiev i denne uge, indeholdende yderligere javelin-missiler og andre anti-våbensystemer, 283 tons ammunition og ikke-dødelig udrustning... Der forventes flere leverancer i de kommende dage. Vi har ydet mere defensiv sikkerhedsbistand til Ukraine i det seneste år end i noget tidligere år... I sidste uge bemyndigede jeg amerikanske allierede – herunder Estland, Letland og Litauen – til at levere militært udstyr af amerikansk oprindelse... I sidste uge meddelte vi også Kongressen vores hensigt om at levere Mi-17

helikoptere til Ukraine...” Og 8.500 amerikanske soldater er i “forhøjet beredskab til at blive indsat”, hvis det skulle blive nødvendigt for at “styrke de allieredes østlige flanke”.

Blandt den voksende modstand mod denne farlige styrkeprøve ses adskillige politiske ledere og sammenslutninger i Europa.

I Kroatien udtalte præsident Zoran Milanovic i denne uge, at hans land på ingen måde vil blive involveret i Ukraine-krisen eller sende soldater. Han udtaler, at Ukraine ikke hører hjemme i NATO, og at det var EU (N.B., herunder Storbritannien), der udløste et kup i Kiev i 2014. Desuden sagde Milanovic, som rapporteret af Euractiv, at krisen ikke har noget at gøre med Ukraine eller Rusland, men er relateret til dynamikken i USA's interne situation, og at de internationale sikkerhedsproblemer afspejler “inkonsekvenser og farlig adfærd” fra USA's side.

I Spanien har partiet Unidos Podemos og otte mindre partier, alle ni venstreorienterede medlemmer af Socialistpartiets regeringskoalition, offentligt modsat sig premierminister Pedro Sanchez' beslutning, om at sende militære styrker, for at deltage i NATO's opbygning af styrker mod Rusland, og opfordrer til en antikrigs-mobilisering som i 2003, hvor Aznar-regeringen, der havde udsendt Spaniens militærstyrker til George Bushs krig mod Irak, blev fordrevet. Der sættes spørgsmålstegn ved selve NATO's eksistens.

Fredag den 28. januar vil den franske præsident Emmanuel Macron tale i telefon med den russiske præsident Vladimir Putin. I dag mødtes embedsmænd fra Normandiet-gruppens fire nationer – Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine – i Paris i otte timer og udsendte en erklæring. De planlægger at mødes igen i Berlin i næste måned.

I dag bragte Sputnik News en artikel med en gennemgang af modstanden i Frankrig og andre steder i Europa mod det amerikansk/britiske opgør med Rusland. Med overskriften:

“Fransk politiker: Forundret over USA’s krigsmageri, Frankrig og Tyskland forsøger at undgå EU’s militarisering”, bringer artiklen et interview med Karel Vereycken, næstformand for Solidarité & Progrès i Frankrig, som udtalte, at “Frankrig og Tyskland er ikke interesseret i at danse efter USA’s, Storbritanniens og NATO’s melodi – og det er der en god grund til...”.

Schiller Instituttet leverer den kritiske platform internationalt, for at vække verden til bevidsthed om krigsfaren, og om hvad der må gøres udenrigspolitisk og økonomisk, herunder humanitære nødhjælpsaktioner, for at stoppe de forhold og de gerningsmænd, som har skabt denne frygtelige krisesituation. Hjemmesiden leverer løsningsforslag, og en yderligere international konference med henblik på at mobilisere indsatsen er under forberedelse i starten af februar.

Udvalgt billede: Somchai Kongkamsri

For at undgå verdenskrig, tænk og agér for hele menneskeheden

Den 25. januar (EIRNS) – EIR, Daily Alert Service og andre LaRouche-publikationer, herunder vores videoklip, må, især i de kommende dage, være rettet mod at bekræfte virkeligheden af den nuværende fare for total krig, herunder termonuklear krig, og hvad der skal gøres for at afværge den – selv om der er mange forvrængninger af den besindige strategiske vurdering, som er nødvendig i denne situation, i de trykte og elektroniske medier, enten på grund af inkompetence eller af

forsætlig hensigt. Dette begynder med at redegøre nøgternt, især til det stort set uvidende amerikanske folk, for hvad den russiske regering rent faktisk siger. Mandag udtalte den russiske præsidents talsmand, Dmitri Peskov, under sin briefing: "Vores statsoverhoved, som øverstkommanderende og den mand, der definerer vores lands udenrigspolitik... træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre vores fælles sikkerhed og beskytte vores interesser... Det var os, der tog initiativ til forhandlingerne, konsultationerne [om sikkerhedsgarantier for Rusland], og vi forventer at modtage skriftlige svar på vores forslag, som har til formål at hjælpe os med at undgå sådanne tilspidsede situationer i fremtiden."

Peskov nægtede at spekulere i en eventuel militær aktion, som kunne blive indledt, enten af Ukraine eller af Rusland. Han oplyste, at der på nuværende tidspunkt ikke var nogen plan om, at Biden og Putin skulle tale sammen igen. Disse skriftlige svar fra USA og NATO er den klare forudsætning for alt andet.

Vi insisterer også eftertrykkeligt, og som kun disse publikationer kan gøre det, på, at på trods af den åbenlyse skyld, som de afstumpede fraktioner i de amerikanske efterretningstjenester bærer, herunder deres kriminelle manipulation af, og indblanding i, den amerikanske kongres, er den krigsplan, der i øjeblikket udfolder sig, af britisk oprindelse, lige som den var i Irak I (Margaret Thatcher) og Irak II (Tony Blair). I dag repræsenterer den ulykkelige Boris Johnson de uappetitlige, imperiale "levninger", som er den fjollede "Global Britain"-plan. Et energisk, polemisk angreb på "den britiske liberale imperialismes seksuelle impotens", som i går på uhyggelig vis blev udstillet i en "særlig baggrundsbriefing" af "højtstående embedsmænd, fra den amerikanske administration" om de "utroligt restriktive" sanktioner, der er ved at blive indført mod Rusland, eller i Storbritanniens fordærvede ligegyldighed over for forsvaret af de britiske undersåtters generelle velfærd, som det kommer til udtryk i "flok"-tilgangen til coronavirus-pandemien, er

bestemt på sin plads, og ville give et ubehageligt ekko i Buckingham Palace lige nu. (Den nu afgangede Andrew var faktisk den ideelle repræsentant for det sidstnævnte britiske "Store Spil").

Indførelsen af nye sanktioner mod Rusland, som nu drøftes i den amerikanske kongres, af senatorerne Menendez (D-New Jersey) og Risch (R-Idaho), overvejes samtidig også mod Kina, angiveligt på grund af den "imperialistiske trussel", som Kina kunne udgøre mod Taiwan. Især har maniske republikanske lovgivere foreslået, at disse nye russiske sanktioner burde indføres nu, selv inden der overhovedet er sket nogen episoder med militære styrker ved den ukrainsk/russiske grænse. Bortset fra sofistiske spidsfindigheder, er sanktioner i virkeligheden ikke en åbenlys krigshandling?

Den nuværende krigshandling, blev faktisk ikke fremprovokeret af nogen som helst nylige russiske handlinger. Ukraines Natalia Vitrenko dokumenterer i sit "Åbent brev til verdens ledere": Stop med at levere våben og bruge politisk afpresning til at opildne Ukraine til krig med Rusland!", at "Splittelsen i samfundet og bedrageriet af vores befolkning er blevet intensiveret af den politik, der er blevet påtvunget vores land, og som går ud på at søge optagelse i EU og NATO. I 1991 blev Ukraines suverænitet anerkendt af verdenssamfundet på grundlag af de normer og principper, der er fastsat i erklæringen om Ukraines statslige suverænitet, som to gange blev bekræftet af vores folk, ved landsdækkende folkeafstemninger (17. marts og 1. december 1991). Denne erklærings retsvirkning har stadig forrang... Det betyder, at verdenssamfundet ikke blot har anerkendt, men er forpligtet til at forsvare Ukraines suverænitet, som en neutral, stat uden for blokkene, der er forpligtet til en udenrigspolitik, der går ud på at skabe en unionsstat med de tidligere republikker i Sovjetunionen..."

Virkeligheden er, at det samme anglo-amerikanske efterretningsetablisement, der fabrikerede "Russia-gate"-

svindelnummeret, og anstiftede omstyrtelsen af Ukraines behørigt valgte regering i februar 2014, har indgået et samarbejde med en pro-nazistisk gruppering for at fremprovokere en krig ved Ruslands grænse. Vi bør i denne sammenhæng nævne den nylige henvisning, fra kinesiske talsmænd til en "nultolerance"-politik, over for forsøg på "farverevolutioner" i nationer som Kasakhstan, der grænser op til både Rusland og Kina. Forskellige amerikanske kommentatorer, der nu advarer om krigstruslen, mener, at "der er intet USA rent faktisk kan gøre for at stoppe en russisk aktion", og at "der ikke er noget grundlag for at tro, at NATO kan forvente at vinde en krig i dette område". De overser imidlertid pointen. Britiske imperiale interesser, som dominerer tankegangen i USA's udenrigsministerium, er klar over, at deres system er dømt til undergang, medmindre Kina og Rusland underlægges – hvilket imidlertid vil medføre en planetarisk undergang, ikke blot en monetær undergang for et allerede dødt system.

Den transatlantiske politik følger ikke længere logikken, endsige fornuften. I en artikel med titlen "NATO som religion" udtaler forfatteren Alfred de Zayas, professor ved "Geneve School of Diplomacy" og FN-embedsmand, følgende: "Jeg vover at opstille den hypotese, at den bedste måde at forstå NATO-fænomenet på, er at betragte det som en sekulær religion. Så har vi lov til at tro på dens usandsynlige fortællinger, fordi vi kan antage dem som tro... Som [med] enhver religion, har NATO-religionen sit eget dogme og sit eget leksikon. I NATO's leksikon er en "farverevolution" [det samme som] et statskup, demokrati er sammenfaldende med kapitalisme, humanitær intervention indebærer "regimeskift", "retsstat" betyder VORES regler, "Satan nr. 1" er Putin, og Satan nr. 2 er Xi Jinping.

Kan vi tro på NATO's religion? Selvfølgelig. Som den romersk-karthagiske filosof Tertullian skrev i det tredje århundrede e.Kr. – Credo quia absurdum. Jeg tror på det, fordi det er absurd"... Jeg tør betragte mig selv som en amerikansk patriot –

og en frafalden fra NATO-religionen – fordi jeg afviser tanken om 'mit land ret eller uret'. Jeg ønsker, at mit land skal have ret og gøre retfærdighed – og når landet er på afveje, ønsker jeg, at det vender tilbage til idealerne i forfatningen, i vores Uafhængighedserklæring og i talen fra Gettysburg – noget, som jeg stadig kan tro på.

“NATO har udviklet sig til den perfekte religion for tyranner og krigsmagere.”

Det er imidlertid ikke nok at stræbe efter at “vende tilbage til” den amerikanske republik. Der må formuleres en politik nu for at håndtere chokket fra det, som den britiske finansøkonom Jeremy Grantholm den 20. januar karakteriserede som “afslutningen på Feds amerikanske ekstravagante boble: boliger, aktier, obligationer og råvarer”, “de tre og en halv superboblers kollaps”. For at afværge den anglo-hollandske imperiale tilskyndelse til total krig, herunder termonuklear krig, må det amerikanske præsidentskab offentligt afvise krig mod Rusland og Kina. Det bør overveje og reagere positivt på det perspektiv, som Xi Jinping præsenterede for et oprørt publikum i Davos i sidste uge: “Der er behov for at landene styrker det internationale samarbejde mod COVID-19, gennemfører et aktivt samarbejde om forskning og udvikling af lægemidler, i fællesskab opbygger flere forsvarslinjer mod coronaviruset og fremskynder bestræbelserne på at opbygge et globalt sundhedsfællesskab for alle... I forbindelse med den igangværende COVID-19-bekæmpelse, skal vi udforske nye drivkræfter for økonomisk vækst, nye former for socialt liv og nye veje for udveksling mellem mennesker, i et forsøg på at lette grænseoverskridende handel, holde industri- og forsyningskæderne sikre og smidige, og fremme stabile og solide fremskridt i den globale økonomiske genopretning...”

Operation Ibn Sina, den globale sundhedspolitiske platform fra Komitéen for Modsætningers Sammenfald samt Lyndon LaRouches “Fire Økonomiske Love”, den mest kortfattede erklæring om, og fremme af, Hamilton og Den amerikanske Frihedskrigs afvisning

og erstatning af den britiske liberale imperialisme, er den klart tilgængelige løsning for et hurtigt skridt fremad for det amerikanske præsidentembede, ind i det enogtyvende århundrede, fri for det britiske imperiums "metoder fra det attende århundrede", som Franklin Delano Roosevelt afviste.

Udvalgt billede: Pexels

Den sidste krig eller varig fred

Den 24. januar (EIRNS) – Fra det øjeblik sidste fredag, hvor den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov og USA's udenrigsminister Tony Blinken meddelte, at de havde mødtes, og var blevet enige om, at USA ville give et skriftligt svar på Ruslands presserende sikkerhedsproblemer, har briterne været på overarbejde for at sikre, at intet af den slags nogensinde sker – eller i det mindste at det skriftlige svar, som Blinken giver, vil være en yderligere antirussisk provokation.

For det første er der de intensiverede direkte militære deployeringer: endnu et amerikansk fly med sofistikerede våben til en Kiev-regering med pro-nazistiske elementer; overførslen af ukrainske raketkastere og andre tunge våben til konfliktzonen ved Donbas; og Pentagon bekræftede, at præsident Biden havde instrueret dem om, at sætte 8.500 amerikanske tropper i forhøjet beredskab, med henblik på en potentiel udstationering i Europa, baseret på en briefing om »militære muligheder«, som forsvarsminister Austin og chefen for de fælles stabschefer, general Milley, havde præsenteret ham for. Disse muligheder omfattede at sende op til 50.000 amerikanske tropper til Østeuropa – tiltag, som russerne vil opfatte som

en direkte militær trussel.

Så er der de britiske psy-ops: En anonym diplomat i Beijing rapporterede, at den kinesiske præsident Xi Jinping havde bedt Putin om at vente med at invadere Ukraine til efter de olympiske vinterlege (hvilket afvises af den kinesiske og russiske regering); og endnu en omgang antirussiske floskler fra Blinken (det vil medføre »massive konsekvenser« for Rusland, hvis en »eneste yderligere russisk enhed« trænger ind i Ukraine) og fra Karen Pierce, den britiske ambassadør i USA (»man vil altid finde Storbritannien i den forreste ende af feltet«, når det gælder om at gå efter Rusland).

»Hvad der står klart,« rapporterede Helga Zepp-LaRouche i dag, »er, at vi befinder os i en ekstremt farlig situation, og i betragtning af antallet af forrykte personer i ledende stillinger, og også den absolutte sikkerhed for fejlregninger, baseret på forkerte erkendelsesmæssige holdninger, tror jeg, at den eneste konklusion, vi kan drage af den nuværende situation, er, at vi må gå ind i en total mobilisering mod krig, og vække især den amerikanske offentlighed, fordi de er den vigtigste faktor, som ikke er informeret om, hvad faren ved situationen er.«

Rusland forventer et svar i denne uge, fortsatte hun, og det svar kan ikke undgå at tage fat på deres eksistentielle sikkerhedsproblemer, ved at nedfælde skriftlige garantier for, at NATO vil ophøre med sin ekspansion mod øst op til Ruslands grænser. Men på nuværende tidspunkt tyder alt på, at USA ikke vil gøre noget sådant.

Hvis det er tilfældet, advarede Zepp-LaRouche, så befinder vi os i et opgør om en nedtælling til Ruslands aktivering af deres egne »militært tekniske foranstaltninger« – som kunne omfatte opstilling af hypersoniske Zircon-missiler på ubåde inden for fem minutters flyvetid fra begge amerikanske kyster.

For at en antikrigsmobilisering kan blive en succes, må den

imidlertid ikke blot udstede udtalelser mod krig, men den skal tage fat på to centrale politiske punkter: 1) identificere, hvem der står bag drivkraften til krig, og hvorfor (det kollapsende transatlantiske finansimperium); og 2) præsentere et program til opbygning af en varig fred – baseret på den politik for global økonomisk genopbygning, der er beskrevet i LaRouches fire love.

Som den daværende præsidentkandidat Lyndon LaRouche beskrev problematikkerne for næsten 40 år siden, i den indledende sætning i et »Udkast til aftalememorandum mellem USA og Sovjetunionen« fra den 30. marts 1984: »Artikel 1: Generelle betingelser for fred. Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for hver eneste nation.«
(www.larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf)

Udvalgt billede: Pexels

Afsløring: Dette er et britisk fremstød for krig mod Rusland

Den 23. januar (EIRNS) – Med den britiske udenrigsminister Liz Truss' lokketoner den 22. januar, om et "russisk kup på vej i Ukraine" – for at fremme det britiske krav om at ramme Rusland {nu}med de finansielle supersanktioner, som skulle true med at afskrække fra krig – er det blevet klart, at der ikke er nogen

“enighed blandt NATO-allierede og partnere” om at håndtere Rusland i Ukraine-missilkrisen.

Det er snarere et britisk fremstød for at tvinge Rusland til at invadere Ukraine eller kapitulere; en trængt, men klar tysk modstand mod den britiske krigskampagne; en fransk præsident, der ønsker at forhandle, men som forsøger at fremstå nydelig og blive genvalgt; og en svag amerikansk præsident, som helst vil undgå krig.

Hvis der udbryder krig, ja, endog verdenskrig, vil det være en krig, som City of London og Storbritannien påtvinger det svækkede amerikanske præsidentskab. Ikke en ny Krim-krig, men en krig for at hævne sig på Rusland og Kina, for at have ydet modstand og spoleret det store globale klimatopmøde i Glasgow i november, hvilket efterlod de britiske ministre, der ledede topmødet, med vredens tårer, da det endte som en fiasko. Det gjaldt også premierminister Boris Johnson, “BoJo”, den slemme klovn, som er miskrediteret og er meget tæt på en mistillidsafstemning fra sit eget konservative partis parlamentsmedlemmer. “Hans holdninger er blevet strengere” over for Rusland, meddelte hans talsmand den 22. januar. I {New York Times’} dækning af det “nye fake” var overskriften: “Storbritannien efterstræber en mere muskuløs rolle i opgøret med Rusland om Ukraine”, selv om det altid er amerikanske muskler, som Storbritannien anvender. (<https://www.nytimes.com/2022/01/23/world/europe/uk-russia-ukraine.html>)

Selv den nervøst hyper-aggressive, amerikanske udenrigsminister, Antony Blinken, reagerede ikke på den nyeste britiske krigsfabel, ud over “Vi tager det alvorligt”, da det blev slynget efter ham i dag af “Face the Nations” ordstyrer, Margaret Brennan, der rablede, som om hun havde taget noget britisk meth-amfetamin i sin kaffe før programmet. Over for London-Kiev-kravet om, at de såkaldte finansielle “supersanktioner” skal indføres over for Rusland i morgen, bemærkede Blinken det indlysende: “Vi bruger dem som

afskrækkelse. De ville miste deres afskrækkende virkning". Han nævnte ikke det lige så indlysende: "og skubbe Rusland mod krig" – den britiske hensigt. Blinken understregede gentagne gange to punkter: "Vi har i de seneste dage, samlet allierede og partnere på en meget intens måde i hele Europa"; og "vi reagerer også på nogle af Ruslands bekymringer med yderligere samtaler, og vi forventer, at de reagerer på vores bekymringer."

Den russiske ambassade i London understregede i dag, at briterne stod uden for forhandlingsprocessen med Rusland: "Det britiske udenrigsministerium fortsætter med en række provokerende udtalelser om situationen omkring Ukraine... Disse opråb kommer på baggrund af en åbenlys svækkelse af den britiske ekspertise om Rusland og Ukraine. ...Udenrigsminister Elizabeth Truss' udsagn om, at Ukraine har lidt under forskellige invasioner, 'fra mongolerne til tatarerne', er et eksempel herpå. Efterfølgende kom 'nyheden' om, at Rusland har til hensigt at etablere et marionetregime i Kiev, under ledelse af et tidligere ukrainsk parlamentsmedlem – en person, der tilfældigvis er under russiske sanktioner for at være en trussel mod den nationale sikkerhed", med henvisning til Jevhenij Murajev. (<https://www.rusemb.org.uk/fnapr/7059>)

Tyskland ønsker ikke at lade den britiske krigsførelse lykkes. Dets flådechef, viceadmiral Kay-Achim Schönbach, blev tvunget til at træde tilbage på grund af angreb fra medierne, da han udtalte, at det Putin "ønsker er respekt". Og min Gud, at give nogen respekt er en lav pris... Det er let at give ham den respekt, som han reelt kræver – og sandsynligvis også fortjener". Det forlyder nu bredt, at kansler Olaf Scholz blev bedt om at tage til Washington til konsultationer med præsident Biden, men afviste at tage af sted til et senere tidspunkt. Tyskland vil ikke tillade, at de baltiske lande, som det har solgt tyske våben til, giver dem videre til Ukraine, og de hektiske britiske leverancer af dødbringende våben, flyves over dansk luftrum, fordi Storbritannien ikke

tør bede Tyskland om tilladelse til overflyvning.

Biden-administrationen er i færd med at svare skriftligt, på den russiske præsident Putins foreslåede aftaler om at holde NATO's missiler og krigsforberedelser ude af Ukraine og fra Ruslands grænse – “og at give udtryk for vores bekymring” over Rusland, sagde Blinken i dag. USA har besluttet, at det ønsker at Rusland skal acceptere at undlade offentliggørelse af disse svar, højst sandsynligt fordi en sådan offentliggørelse enten vil gøre krigsmagere omkring BoJos regering og inde i City of London rasende, eller skabe mere tvivl i Tyskland, Frankrig og måske hos andre “allierede og partnere”.

Det vigtigste spørgsmål er nu, hvad de amerikanske borgere vil gøre for at lede deres vaklende regering i retning af at løse de vigtigste problemer, som menneskeheden står over for? Det kræver samarbejde med i det mindste Rusland og Kina, som et middel til at vende den amerikanske industriøkonomis forfald hen imod “grønt” selvmord, og inddrage USA i opbygningen af nye offentlige sundhedssystemer og programmer for udvikling af infrastruktur overalt i verden. Londons malthusianske politik med afindustrialisering ved hjælp af krig kan ikke tolereres.

Udvalgt billede: Julius Silver

Schiller Instituttets dialog med Rusland

Den 22 januar (EIRNS) – Schiller Instituttet afholdt i dag et kritisk debatmøde under titlen: “En forskel i lederskab: Kan krig mod Rusland stadig undgås?” I en tale fra den russiske

repræsentation ved FN, redegjorde ambassadør Dmitry Polyanskij, 1. permanente vicerepræsentant for Den Russiske Føderations faste mission ved FN, for den barske virkelighed i forbindelse med de vestlige leders igangværende stormløb mod krig. "Det ser ud til," sagde han, "at vores vestlige kolleger er forblændet af den såkaldte 'sejr' i Den kolde Krig, og fortsætter med at leve i disse minder og forsøger at tale ud fra en overlegen position og påtvungen dobbeltmoral. De bebrejder os for vores troppers tilstedeværelse og bevægelser på eget suveræne territorium, mens de hævder, at alt, hvad de gør på NATO's territorium, ikke angår andre. Dette vil ikke længere kunne fungere."

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en tilgang til krisen ud fra et overordnet perspektiv: "Jeg insisterer meget indtrængende på, at vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, som skal tage hensyn til de grundlæggende erfaringer fra historien. Man må undersøge de traktater, der førte til fred, og dem, der mislykkedes. Et godt eksempel på det første, er den Westfalske Fred, hvor folk efter 150 års religionskrig, især Trediveårskrigen, indså, at ingen ville være sejrherre ved en fortsættelse af krigen. Så de blev enige om de berømte principper i den Westfalske fred, hvoraf det vigtigste er, at man skal tage hensyn til den andens interesser, hvis man vil have fred. Hver gang det bliver praktiseret – og denne Westfalske Fred var i øvrigt begyndelsen til folkeretten og det, der udgør FN-Pagten i dag – fører det til fred. Det andet eksempel er Versailles-traktaten, som proklamerede, at Tyskland var den eneste skyldige part i Første Verdenskrig, hvilket ikke var sandt. Den var bestemt ikke retfærdig. Den lagde byrder på Tyskland, som ikke kun skulle betale krigens udgifter, men også erstatninger, hvilket overbelastede den tyske økonomi fuldstændigt. Så Rigsbanken begyndte at trykke penge, hvilket førte til hyperinflation, og det bidrog til depressionen. Efterfølgende førte den dybe følelse af uretfærdighed, som folk, der kom ud for dette, havde, til nazisternes fremkomst og nationalsocialisternes omvæltende

regeringsovertagelse, som førte til Anden Verdenskrig.”

Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen, gennemgik arrogancen hos de neokonservative og neoliberale, som mente, at Vesten havde “vundet” Den kolde Krig, og at dette gav dem tilladelse til at påtvinge alle nationer, deres indbildte overlegne system af “demokrati og frie markedsøkonomier”, om nødvendigt med militære midler. Han fremlagde en oversigt over de ulovlige og folkemorderiske krige, der blev ført mod nationer – Afghanistan, Irak, Jugoslavien, Libyen, Syrien og dernæst kuppet mod Ukraine i 2014 – mod nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod nogen, krige baseret på falske anklager, som nu erkendes at være blevet fremstillet for at retfærdiggøre krigene. Dette omfattede den “chokterapi”, som blev pålagt selve Rusland, i et forsøg på at reducere en betydningsfuld videnskabelig og industriel nation til en “råstofeksportør” med en forarmet og svækket befolkning. Da Vladimir Putin omgjorde denne ødelæggelse, blev han stemplet som “autokrat”, mens begge partier i USA stod sammen om krigspolitikken. Tiden med unilateralisme og en unipolær verden er nu afsluttet, hævdede Schlanger, da det kinesisk-russiske samarbejde om national opbygning, for dem selv og de 140 nationer, der har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet, ikke længere tager imod ordrer og ikke længere vil tillade farverevolutioner eller neokoloniale krige og undertrykkelse.

Paul Gallagher, EIR's økonomiredaktør, gennemgik derefter nedbrydningen af det “Amerikanske System”, som var blevet genoprettet af Franklin Roosevelt gennem Glass/Steagall-bankregulering og efterkrigstidens Bretton Woods-system. Ødelæggelsen begyndte med Nixon-regeringens afkobling af dollaren fra guldet i 1971, hvilket omdannede banksystemet til et system baseret på spekulation i stedet for produktion. Med spekulationsboblens kollaps i 2008 blev Lyndon LaRouches forslag om at genindføre det amerikanske systems principper afvist til fordel for massiv pengeskabelse, for at redde

bankerne, hvilket medførte den største "alting-boble" i historien. Bestræbelserne på at opretholde boblen på 275 billioner dollars gennem den grønne "New Deal", der forvaltes af de samme bankfolk, som er ansvarlige for selve boblen, ved at afvikle fossile brændstoffer, mange industrier og landbrug, ville resultere i en massiv affolkning af verden, hvilket allerede er tydeligt globalt og selv i USA. Også her viser Ruslands, Kinas og Bælte- og Vej-Initiativet, at den unipolære verden, der ledes af City of London og Wall Street, ikke længere kan diktere denne destruktion over for resten af verden, med fare for at de vælger at starte en atomkrig, i stedet for at deltage som en ligeværdig partner i en ny verdensorden.

Richard Black, Schiller Instituttets repræsentant ved FN, fulgte op på ambassadør Polyanskijs opfordring, til at gøre op med den fremtvungne opdeling af verden i konfliktfyldte blokke, og søge de ting der forener os i stedet for at adskille os. Han gennemgik LaRouches arbejde med de videnskabelige kredse i Rusland, i traditionen fra denne nations store videnskabelige genier, og opfordrede borgerne i de vestlige nationer, til at inddrage deres politiske ledere og kandidater, for at tvinge deres regeringer til at opgive deres fobier og samarbejde om de store opgaver, som hele menneskeheden står over for.

Der fulgte en livlig diskussion med spørgsmål og svar. Du opfordres til at se dette vigtige og produktive møde og til at handle på de idéer, der blev præsenteret: https://www.youtube.com/watch?v=o32znt4i_zE

Kan en krig mod Rusland stadig undgås?

Den 21. januar (EIRNS) – Dette spørgsmål: “Kan en krig mod Rusland stadig undgås?”, er titlen på Schiller Instituttets internationale dialog, lørdag den 22. januar kl. 20.00 dansk tid, med det formål at styrke bestræbelserne på at stoppe USA's, det britiske imperiums og NATO's farlige krigsførelse mod Rusland og Kina og gøre plads til et fuldstændigt skift mod et globalt sikkerhedssystem, baseret på princippet om gensidig fordel for alle, og helt afgørende, den økonomiske fordel for alle.

Resultaterne af dagens vigtige møde i Genève, mellem USA's udenrigsminister Antony Blinken og den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, ændrer ikke dette fokus, men skærper det snarere. Mødet varede 90 minutter med bemærkninger før og efter fra repræsentanterne. Der forventes en opfølgning af drøftelserne – med en omtrentlig tidsplan for den næste uge til 10 dage; men man kan til enhver tid forvente sabotage fra fjender af denne forhandlingsproces.

I korte træk fortalte Blinken, at præsident Biden havde bedt ham om at mødes med Lavrov, og at han efter dagens samtaler vil henvende sig til NATO og allierede samt Kongressen, og “vi vil være i stand til at dele vores bekymringer og idéer med Rusland mere detaljeret og skriftligt i næste uge, og vi er blevet enige om yderligere drøftelser derefter”. TASS rapporterede, at Blinken sagde, at USA og Rusland vil mødes igen, efter at Moskva har gennemgået Washingtons forslag til sikkerhedspolitiske foranstaltninger i næste uge. Udenrigsministeriet kastede imidlertid koldt vand på denne rapport og erklærede, at der ikke er planer om et møde, før Rusland modtager et “artikel for artikel”-svar, på sit krav om sikkerhedsgarantier. Ellers holdt Blinken sig til påstandene i sin opremsning af beskyldninger og krav, idet han formanede

Rusland til at nedtrappe sin magtanvendelse, ikke invadere Ukraine osv.

Lavrov sagde om Blinkens bemærkning, at USA vil svare skriftligt på Ruslands "bekymringer", at: "Jeg tror, det vil være rigtigt at offentliggøre dette svar, og jeg vil spørge Antony Blinken, så de ikke har noget imod det." Han sagde, at der ikke var nogen aftale om endnu et møde mellem ham selv og Blinken. Blandt mange andre emner sagde Lavrov, at USA gentager sine anklager mod Rusland "som et mantra" og pegede på vestlig "hysteri", når det gjaldt Ukraine.

Særligt bemærkelsesværdigt var inddragelsen af Kina i det, der er på spil. Det russiske udenrigsministerium udsendte en erklæring i forbindelse med samtalerne, hvori det fremgår: "Det er på høje tid, at vores amerikanske kolleger forstår, at Washingtons dobbelte inddæmningspolitik over for Moskva og Beijing er fuldstændig utidssvarende og ikke indebærer nogle gunstige udsigter for USA. Amerikanerne ville gøre mere gavn for sig selv og hele verden, hvis de opgav deres arrogante krav om global dominans og gik ind i en ligeværdig og ærlig dialog med Rusland, Kina og andre vigtige aktører, for at søge afbalancerede løsninger på presserende globale sikkerheds- og udviklingsmæssige anliggender"...

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i sin ugentlige strategiske webcast den 20. januar, at "jeg mener, at det er faren for krig, som folk bør være bekymrede over." Men hun erklærede endvidere, at bekymringen bør være "ud fra dynamikkens synspunkt [hvis] orientering, går meget klart i retning af Bælte- og Vej-samarbejdet, fordi mange nationer ser det som en langt større fordel at samarbejde økonomisk i stedet for at føre geopolitiske spil."

På denne måde er BRI-alliancer og -projekter antikrigspolitik...

Deltag i de bestræbelser, der forsøger at afværge en krig, ved

at se og dele Schiller Instituttets internationale dialogkonference den 22. januar, "Kan en krig mod Rusland stadig undgås?", og bliv aktiv i Schiller Instituttet. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20220117-conference_20220122

Sikkerhedseksperter advarer om optrapning af opgøret mellem USA og Rusland

Den 19. januar (EIRNS) – David T. Pyne offentliggjorde en artikel i det konservative National Interest i nummeret af 17. januar, under overskriften "Bidens mulighed for fred i Eurasien". I den advarer Pyne om, at "de bilaterale forhandlinger mellem USA og Rusland brød sammen i denne uge, efter at den amerikanske delegation angiveligt nægtede at tilbyde Rusland nogen indrømmelser, eller anerkende nogen af dets legitime sikkerhedsbekymringer, vigtigst af alt i Ukraine", og at krisen mellem de to lande som følge heraf er i fare for at ende i en spiral, der snurrer ud af kontrol, hen imod en termonuklear krig. (Den 18. januar talte USA's udenrigsminister Tony Blinken og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov i telefon og aftalte et hastigt arrangeret møde mellem dem i Genève den 21. januar).

Pyne er tidligere officer i den amerikanske hærs kampenheder, stabsofficer i hovedkvarteret og har en kandidatgrad i nationale sikkerhedsstudier fra Georgetown University. Han er i øjeblikket vicedirektør for nationale operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, hvis hjemmeside

beskriver Pyne som "en autoritet med hensyn til USA's, Ruslands og Kinas atomarsenaler, amerikanske og russiske missilforsvarssystemer og den stigende trussel fra elektromagnetiske pulsvåben (EMP)".

Vi citerer det indledende afsnit af Pynes artikel, som taler for sig selv:

"I slutningen af december 2021 truede den russiske præsident Vladimir Putin med, at en afvisning af Ruslands foreslåede sikkerhedsaftaler med Vesten, ville blive mødt med "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger". Gilbert Doctorow, en Bruxelles-baseret politisk analytiker, har oversat dette til at betyde, – opstilling af yderligere russisk militært udstyr, herunder atombevæbnede SS-26 Iskander-M-kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og Østtyskland. Han har også spekuleret i, at det kan hentyde til en mulig udstationering af atombevæbnede, hypersoniske, ubådsbaserede Zircon krydsermissiler ud for Washington D.C., som Rusland tidligere har sagt kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, før præsidenten kunne flygte med Air Force One.

"Når Ruslands andre masseødelæggelsesvåben lægges til, kunne det der står på spil for de bilaterale forhandlinger mellem USA og Rusland næppe være højere. Rusland har også truet med disse militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger som svar på, at USA vedtager meget strengere økonomiske sanktioner mod landet. Hvis USA og NATO skulle flytte deres tropper til den ukrainske grænse som svar på en russisk invasion af Ukraine, ville det naturligvis, næsten helt sikkert, fremprovokere et russisk angreb på NATO's frontlinjemedlemsstater, hvor disse tropper er stationeret, og potentielt starte en tredje verdenskrig. Det er således en russisk "rød linje", som ikke må overskrides. Desuden kunne en eventuel russisk invasion af Ukraine og/eller udbrud af krig mellem USA og Rusland i Europa kortvarigt blive efterfulgt af en kinesisk invasion af Taiwan

og en nordkoreansk invasion af Sydkorea – alt sammen noget, der sikrer, at USA ikke vil være i stand til effektivt at imødegå nogle af disse aggressioner.

“Desværre brød de bilaterale forhandlinger mellem USA og Rusland sammen i denne uge, efter at den amerikanske delegation angiveligt nægtede at tilbyde Rusland nogle indrømmelser eller anerkende nogen af dens legitime sikkerhedsproblemer, vigtigst af alt i Ukraine. Som svar herpå har Rusland erklæret, at det ikke har nogen planer om at genoptage bilaterale drøftelser med USA for at afslutte krisen og fortsætter med at optrappe sine krigsforberedelser. På nuværende tidspunkt, vil den eneste måde at give Rusland en oprejsning i Ukraine-krisen være, at Biden-administrationen tilbyder en betydelig indrømmelse, såsom udsættelse af USA’s militære bistand til Ukraine.”

Pyne slutter sin artikel med at opfordre USA til at ændre politik og i stedet skabe “omfattende fredsaftaler med Rusland og Kina”, og tilføjer, at de “ikke vil være uden udfordringer”. De ville imidlertid, fastslår Pyne, “give Biden en hidtil uset mulighed for at sikre sit præsidentielle eftermæle som en forandringens fredspræsident og samtidig tjene til at beskytte USA’s vitale nationale sikkerhedsinteresser”.

Tidsskriftet bag artiklen i National Interest er bemærkelsesværdigt. Det blev grundlagt af den neokonservative Irving Kristol og repræsenterer den dag i dag et “konservativt” synspunkt på udenrigspolitik. (<https://nationalinterest.org/feature/biden%E2%80%99s-opportunity-peace-eurasia-199344>)

Vi har nået et afgørende øjeblik – “tiden er ved at rinde ud”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar 2022

I de sidste, og i de kommende dage, bliver der truffet beslutninger som vil afgøre, om menneskeheden har den moralske evne til at overleve. I sin ugentlige dialog præsenterede Helga Zepp-LaRouche en dramatisk tour d’horizon (gennemgang), idet hun flettede en analyse af topmøder, troppebevægelser og positive økonomiske udviklinger omkring Bælte-ogVej-Initiativet sammen, og formidlede både den enorme fare i nutiden og, hvad der er vigtigt, en vej ud af denne fare.

Hun understregede, at Blinkens trusler i Ukraine ikke er helt i tråd med Bidens udtalelser. Hun understregede desuden, at Putin har været klar over, hvorfor Rusland har brug for strategiske garantier, og at nogle i Vesten, såsom David Pyne, Gilbert Doctorow og general Kujat, åbent diskuterer dette. Vi har en delegation bestående af syv tåbelige senatorer, der efter en tur til Kiev skrålede op og krævede, at Biden skulle stramme sig an, og en af dem – som hun omtalte som senator Wicked – sagde, at Putin skal have en blodtud. Samtidig var den iranske præsident i Moskva for at underskrive en 20-årig aftale, og kineserne og syrerne færdiggjorde et aftalememorandum om samarbejde i BVI.

Endelig talte hun bevægende om Schiller Instituttets

konference den 15. januar om Afghanistan, hvor den nuværende trussel om millioner af sultende mennesker, blev sat i kontrast til Indiens banebrydende beslutning om at sende hvede til Afghanistan gennem Pakistan.

Embedsmand fra USA's udenrigsministerium truer Hviderusland med regimeskift

Den 19 januar (EIRNS) – En embedsmand fra det amerikanske udenrigsministerium truede den 18. januar på et orienteringsmøde for journalister med at vælte præsident Alexander Lukasjenkos regering i Hviderusland, hvis Hviderusland tillader russiske tropper på sit territorium og/eller deltager i en formodet russisk invasion af Ukraine. Den højtstående embedsmand sagde ikke direkte: “Vi vil vælte jer”, men han brugte alle de kodeord, der er forbundet med operationer i forbindelse med farverevolutioner/regimeskift, for at levere et utvetydigt budskab.

“Vi har set advarselstegn på, at dynamikken i Hviderusland gør det muligt for Rusland at udnytte Lukasjenkas [sic] selvforskyldte sårbarhed yderligere. Rapporterne om russiske troppebevægelser mod Hviderusland, hvor disse bevægelser angiveligt sker i forbindelse med regelmæssigt planlagte fælles militærøvelser, er bekymrende. Timingen er bemærkelsesværdig og giver naturligvis anledning til bekymring for, at Rusland kunne have til hensigt at stationere tropper i Hviderusland under dække af fælles militærøvelser, med henblik på potentielt at angribe Ukraine fra nord”, sagde han ifølge

Udenrigsministeriets referat af briefinggen. "Jeg mener, at Hvideruslands medvirken til et sådant angreb, ville være fuldstændig uacceptabelt for hviderusserne og for mange inden for regimet samt for os og vores allierede og partnere. Og vi har bekendtgjort vores betænkeligheder til de hviderussiske myndigheder privat."

Senere i briefinggen udtrykte embedsmanden et dystert syn på Lukasjenkos fremtid, og gav skylden for hans formodede svagheder på hans forhold til Moskva. "Jeg tror det er vigtigt at se på, hvor han står efter halvandet år med at forsøge at ignorere, vende sig bort fra en politisk krise, som han stort set selv har skabt, ikke sandt," sagde embedsmanden. "Og så er det vigtigt at erkende, at Lukasjenka selv har skabt denne reelle skrøbelighed i sin embedsperiode, fordi han først og fremmest var uvillig til at have afvigende synspunkter, som en del af kampagnen, at han var uvillig til at acceptere kritik af spørgsmål fra COVID til en slags grundlæggende spørgsmål om regeringsførelse, ikke sandt, og så ser man på noget som den enormt bedrageriske, den komisk bedrageriske afvikling af valget og så den tragiske vold, der fulgte, dødsfaldene, ikke sandt?"

"Så det er vigtigt at erkende, at Lukasjenka har mistet troværdighed i den hviderussiske befolknings øjne i et ret dramatisk tempo siden dengang, og da han har forstået, hvor mere og mere isoleret han er, efterhånden som hans popularitet er blevet mindre, har han i stigende grad vendt sig hen imod Moskva."

(<https://www.state.gov/briefing-with-senior-state-department-official-on-belarus/>) [dns/cjo]

Billede: Belarus_in_Europe TUBS, CC BY SA 3.0 via Wikimedia Commons

POLITISK ORIENTERING den 20. januar 2022:

Vil Vesten have krig eller fred med Rusland og Kina?

Finanskollaps på vej. FE- skandaler m.m.

Video, lyd og resumé.

med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/01/tg-20.1.22.mp3>

Resumé:

USA's og Ruslands udenrigsministre mødes i morgen. Er USA og NATO villige til at give Rusland de nødvendige sikkerhedsgarantier på skrift eller går man konfrontationsvejen? Rusland bakker ikke ned. Man gør op med årtiers svigt fra Vesten, hvor Vesten har ført krig imod Rusland og dets interesser med farvede revolutioner m.m. Nu er Rusland militært og økonomisk stærk mens Vesten er svag. Rusland og Kina kan klare sig uden Vesten, men Europa kan ikke klare sig uden russisk gas og kinesiske varer.

Eksperter advarer at hvis USA og NATO overskrider Ruslands røde linjer kan Rusland angribe fra Hviderusland og Kaliningrad med SS-26 Skander kortdistance atommissiler i hele

Østeuropa. USA kan trues med ubådsbaserede Zircon atommissiler, der flyver 5-10 gange lydens hastighed, som USA ikke kan forsvare sig imod. Hvis det bliver krig mellem Rusland og USA vil Kina indtage Taiwan og Nordkorea angribe Sydkorea uden at USA kan gøre noget. Få derfor langsigtede fredsaftaler med Rusland og Kina, som alle kan leve med i stedet for konfrontation og krig. Rusland deltager i militærøvelser i Hviderusland fra den 9. februar så tag snakken med Rusland, evt. med et topmøde mellem Biden og Putin, inden de Olympiske Vinterlege i Beijing fra den 4.-20. februar er afsluttet og scenen sat for eskalation og mulig krig.

USA's inflation på 7 % og USA's Federal Reserve bliver tvunget til at hæve renten. Resultatet vil være en nedsmeltning på de finansielle markeder. Nedflyvningen er startet så spænd sikkerhedsbælterne. Europa er ikke bedre stillet. Forbered implementering af LaRouches fire økonomiske love så realøkonomien og samfundet kan beskyttes imod konsekvenserne af nedsmeltningen.

COVID-19: Pga. den høje vacinetilslutning er Omikron-variantens indtog en gamechanger på trods af sin meget større smitbarhed. Største problem for sundhedsvæsenet er ikke Coronapatienter men hjemsendelse og karantæne for ikke-syge ansatte. Vi må reducere karantænetiden, men vente en uge eller to inden vi sætter fuld fart på genåbningen, til vi har set konsekvenserne af at der er 4 gange så mange daglige smittede som for en måned siden.

FE-skandalen viser i lighed men mink-skandalen en stor villighed hos regeringen til at ville bestemme, men en dårlig evne til at sikre sig den fornødne rådgivning og ekspertise inden man træffer drastiske beslutninger med store og vidtrækkende konsekvenser. Efter hybris kommer nemesis. Det kan true regeringens fremtid. Det er ikke kun regeringens medlemmer der handler hurtigt og overilet, uden tanke på de langsigtede konsekvenser, men hele den nuværende regerende

elite. Husk at hovmod står for fald.

Grib ind i historien. Vær med til at sikre et globalt sundhedssystem. Lad os samarbejde om at stoppe sultkatastrofen i Afghanistan og få opbygget hele verdens økonomiske sundhed. Gå med i Schiller Instituttets kampagne. Tænk som LaRouche.

Zepp-LaRouche: "Det er ved at være sidste øjeblik" med hensyn til faren for krig mellem USA og Rusland

Den 19 jan. (EIRNS) – USA's udenrigsminister Antony Blinken indledte onsdag den 19. jan., tre dage med kritiske møder i Europa, for at diskutere Ukraine-krisen og Ruslands ufravigelige insisteren på, at hvis sikkerhedsforhandlingerne med USA skal fortsætte, skal Rusland modtage skriftlige svar på hvert af de punkter, der er rejst i de to udkast til traktatforslag, som de præsenterede for verden den 17. december. I disse traktatforslag, det ene med USA og det andet med NATO, fastslås det, at Ruslands nationale sikkerhed er alvorligt udfordret af den truende opstilling af NATO's avancerede våbensystemer på deres egen grænse og af den foreslåede optagelse af Ukraine i NATO-alliancen, og at Rusland derfor skal have skriftlige garantier for, at ingen af delene vil forekomme – ellers vil de selv træffe "militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger".

Onsdag rejste Blinken til Kiev i Ukraine for at mødes med præsident Volodymyr Zelensky. Torsdag den 20. januar tager han til Berlin for at mødes med udenrigsministrene fra Tyskland,

Frankrig og den krigsførende toneangivende britiske regering. Og fredag den 21. januar tager han til Genève for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov.

Blinkens tur er ikke bare endnu en omgang diplomati: Krig eller fred mellem USA og Rusland er på vippen. Putin har gentagne gange advaret om, at Rusland egenrådigt bliver nødsaget til at vedtage "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger", hvilket Gilbert Doctorow, en politisk analytiker med base i Bruxelles, mener vil omfatte opstilling af atombevæbnede SS-26 Iskander-M kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og det østlige Tyskland, samt muligvis placering af atombevæbnede Zircon hypersoniske krydsermissiler til søs ud for kysten af Washington, D.C., som, påpeger Doctorow videre, "Rusland tidligere har erklæret kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, inden præsidenten kunne flygte med Air Force One."

I sine samtaler med Zelensky satte Blinken tonen for sin samtale med Lavrov den 21. januar, ved endnu en gang aggressivt, udelukkende at give Rusland skylden for krisen, og kræve at de "nedtrapper" ved at stoppe udstationeringen af tropper på deres eget territorium, nær grænsen til Ukraine, eller være forberedt på at blive ramt af den brændte jords økonomiske krigsførelse fra Vestens side.

Lavrov gentog for sit vedkommende, den russiske holdning efter samtaler den 18. januar med den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock: "Vi afventer nu svar på disse forslag (de to traktatudkast), som lovet, for at fortsætte forhandlingerne."

"Krigsfaren er større end nogensinde før, og vi står på randen af Tredje Verdenskrig", advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. "Det er ved at være sidste øjeblik, og tingene må udvikle sig på den ene eller den anden måde i de kommende dage." Selv om der er et voksende kor af stemmer, der kalder på fornuft i USA

og Europa, er briternes og deres amerikanske krigsparti-forbundsfællers kontrol over USA's politik ikke blevet brudt. Desuden, erklærede Zepp-LaRouche, drives nedturen til krig af det systemiske sammenbrud i det transatlantiske finanssystem, som nu er ved at komme ud af kontrol, som Lyndon LaRouche gentagne gange forklarede.

Men der er en anden dynamik i gang i verden, nemlig den fremvoksende omgruppering af nationer på alle kontinenter omkring Kina og Rusland og Bælte- og Vej-initiativet som et alternativ til den malthusianske affolkningspolitik, der fremmes af det døende transatlantiske system. Et tegn på dette er Irans præsident Ebrahim Raisis besøg i Moskva, hvor en 20-årig pakke af udviklingsaftaler er til drøftelse. Et andet er det kommende besøg af den argentinske præsident Alberto Fernández i Moskva og derefter i Beijing, hvor han planlægger at underskrive et aftalememorandum om Bælte- og Vej-initiativet.

Hvis USA fortsat er fjendtligt indstillet over for dette politiske alternativ og fortsætter med at forsvare City of London og Wall Streets bankerotte system, vil verden efter al sandsynlighed glide i retning af en termonuklear krig. Hvis USA tilslutter sig Bælte og Vej-initiativet, som Lyndon LaRouche anbefalede fra starten, er udsigterne for fred og udvikling fremragende.

Vi tilslutter os Helga Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2022 til Lyndon LaRouches år og til at vedtage hans politik.

Billede: public domain

For at stoppe mordet på Afghanistan: Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale, Schiller Institutets videokonference

Den 17. januar 2022. HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag. Situationen i Afghanistan er virkelig ufattelig. I flere måneder, jeg vil sige i en måned efter Talibans magtovertagelse i august, var der et stort mediefokus – primært på de utrolige omstændigheder i forbindelse med USA's tilbagetrækning, NATO's tilbagetrækning og Talibans magtovertagelse. Men, ca. fire måneder derefter forsvandt Afghanistan praktisk talt fra de internationale medier. Nu er det pludselig tilbage. Alle medierne rapporterer om tal og fakta, som er helt forfærdelige. Ifølge FN's Verdensfødevareprogram og andre FN-myndigheder, er der 24,4 millioner mennesker i fare for ikke at overleve denne vinter. Der er omkring 8,7 millioner mennesker, der sulter, mens vi taler her lige nu. Der er 50 % af alle børn under fem år i umiddelbar fare for at dø, 16 millioner børn i alderen fra fødslen til 16 år, som er i fødevareusikkerhed, og de fleste af dem er nødt til at arbejde, fordi familierne sulter. Det betyder, at disse børn ikke får nogen uddannelse, og at de er nødt til at arbejde for at kunne opretholde familien. Naturligvis er der et udbrud af mæslinger, diarré, polio, COVID-19 og malaria. Den underernæring, som disse børn lider under, gør dem selvfølgelig meget mere sårbare over for disse former for infektioner.

Katastrofen er så stor – og dette er ikke en rapport fra medierne, det kommer fra mange øjenvidner, som fortæller det til deres slægtninge – folk er så fattige og så desperate, at de efter mange dage uden mad sælger deres børn. For hvor meget? De sælges for mellem 950 og 1.300 dollars for et barn. Folk sælger deres nyrer. Nyrer er lidt dyrere; de sælges for 1.300-1.800 dollars.

Dette er ikke ukendt for Vesten. Vesten er lige nu mere optaget af at redde de afghanere, der samarbejdede med NATO-tropperne, mens de stadig var til stede. Så de gør en stor indsats, ligesom den tyske regering udtaler: “Åh, vi er nødt til at få disse mennesker ud og redde dem fra Taliban”. De forsøger at evakuere de sidste vigtige fagfolk og uddannede mennesker, som der er et presserende behov for derovre. Oven i det hele er valutaen styrtdykket med mere end 25 % siden august, hvilket betyder, at folk, selv om de har en lille sum penge, ikke har råd til at købe, fordi priserne bare galopperer ukontrollerbart. Vesten har naturligvis ikke kun indført sanktioner, men har også frataget den afghanske regering dens aktiver – 8,5 milliarder dollars i USA og jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner i europæiske banker. Disse penge er blevet indefrosset. De har også afkoblet Afghanistan fra SWIFT-aftalen, så selv afghanere i eksil ikke kan sende penge, fordi banksystemet er brudt sammen.

Det er helt overlagt Det er interessant, at der var en artikel i Foreign Affairs, som er en publikation fra Council on Foreign Relations, den 29. december, hvor der nu er en række artikler i New York Times og Financial Times, som pludselig hævder, at det måske var en fejltagelse, og at vi måske er nødt til at ændre den førte politik. Det, der står i denne artikel i Foreign Affairs, er, at i løbet af de mange år med samtaler på fine hoteller i Qatar mellem amerikanske embedsmænd og Taliban, har disse amerikanske embedsmænd hele tiden advaret Taliban og sagt: “Hør, hvis I nogensinde forsøger at overtage kontrollen i Afghanistan og Kabul med

militære midler, vil I få en forfærdelig situation. Vi vil afskære jer fra penge; vi vil ødelægge jeres økonomi. I vil være i økonomisk isolation, I vil være fattige.” Derefter står der i artiklen: “Dette var, som vi nu kan se, ikke en tom trussel. Da Vesten stoppede bistanden”, som udgjorde 80 % af den afghanske regerings budget under disse 20 års NATO-tilstedeværelse, fordi de ikke opbyggede økonomien, de opretholdt blot den afghanske økonomi gennem international bistand. 80 % af budgettet var på denne måde. Så de vidste alle, at når donorlandene afbrød denne bistand, fordi de ikke var tilfredse med Talibans magtovertagelse, så brød den afghanske økonomi straks sammen. De indefrøs aktiverne, så selv de penge, der tilhører det afghanske folk, ikke var tilgængelige. Umiddelbart kastede de halvdelen af den afghanske befolkning ud i hungersnød. Nu siger de: “Åh, det var en fejltagelse. Det er i uoverensstemmelse med de vestlige mål. USA bør hjælpe med at genoplive den afghanske økonomi; dette er ikke godt for USA’s prestige. Vi er nødt til at arbejde sammen med Taliban”. Det er kendetegnende for realpolitik, at man en gang imellem er tvunget til at gøre noget sådant.

Jeg finder det helt forfærdeligt. Hvad det betyder, står der tydeligt beskrevet i denne artikel, og det blev i mellemtiden sagt af den pakistanske premierminister Imran Khan i en tale til OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde] i Islamabad. Da NATO forlod landet, og 80 % af budgettet blev skåret væk, vidste alle, hvad der ville ske. Så det var ikke en fejltagelse. Nu er der gået fem måneder, og landet er ved at sulte ihjel. Det er den værste humanitære krise nogensinde, og alle vidste det. Alle medierne vidste det, alle regeringerne vidste det. Jeg tror virkelig, at dette er mere end et spørgsmål om amerikansk prestige. Jeg tror, at det, der er sket nu, er, at det er gået op for nogle mennesker, at på grund af OIC, er der 57 islamiske lande som ser på, hvad Vesten gør – USA og de europæiske lande, som var dér sammen med NATO i 20 år, og som efterlod landet i opløsning. Det

viser sig nu, at hvis Vesten ikke ændrer sin adfærd meget hurtigt, vil dette blive det store liberale demokratis moralske undergang.

Man skal virkelig lade det bundfælde sig. Det er ikke Taliban, Rusland og Kina, der er ansvarlige. Dette er en bevidst handling, hvor Vesten ønskede at straffe regeringen i Afghanistan, men de straffede folket, befolkningen. Det er på grænsen til folkedrab. Jeg ønsker virkelig at sige dette i de skarpest mulige vendinger, fordi vi er nødt til at vække verdenssamfundet til at forstå, at denne utrolige uretfærdighed skal bekæmpes.

FN's generalsekretær Guterres appellerede for blot et par dage siden til USA om, at de ubetinget skal frigive midlerne, at de skal hjælpe med at overvinde denne ufattelige humanitære krise.

Jeg vil gerne tilføje en dimension til dette, for det er naturligvis realpolitisk at sige, at Taliban er der, og ingen bør ønske, at Taliban skal omstyrtes, hvilket nogle mennesker også overvejer. Hvis man nu forsøger at slippe af med Taliban med de virkemidler, der ikke har fungeret i 20 år, ønsker man så at kaste dette fattige land Afghanistan ud i endnu en borgerkrig? Der må være en ende på denne geopolitik. Så jeg vil gerne præsentere en anden tilgang. Jeg har kaldt denne indsats for at redde Afghanistan for "Operation Ibn Sina". I den muslimske verden behøver man ikke at forklare nogen, hvem Ibn Sina er. I Europa ville man ikke have været nødt til at forklare det – i hvert fald ikke før for et stykke tid siden – fordi Ibn Sina generelt var en af de store giganter i den universelle historie. Han var også meget velkendt i Europa som Avicenna. Han levede fra 980 til 1037, altså for omkring tusind år siden. Han var et vidunderbarn. Han kunne Koranen udenad, da han var 10 år gammel. Han blev født i Afshana, nær Bukhara, som i dag er Usbekistan. Hans far stammer fra Balkh, som ligger nær Mazar-e-Sharif, i det nuværende Nordafghanistan. Han blev uddannet i islams gyldne tidsalder –

hvad der startede med det abbasidiske dynasti i Baghdad, omkring 750 e.Kr. I denne periode havde man så den utrolige oversættelse af alle de græske klassiske lærde. Der var mange mennesker, som enten tilhørte Aristoteles' tradition, peripatetikerne, eller Platons tradition, neoplatonikerne. Og Avicenna, Ibn Sina, kendte mange af dem; især al-Kindi, al-Farabi, men han læste også Almagest fra Ptolemæus og Euklids bøger. Så han var yderst veluddannet, og meget hurtigt udviklede han et talent til at blive en fremragende læge. Han var i stand til at helbrede mange af de fremtrædende personer omkring sig, så han havde adgang til de øverste emirers vigtigste biblioteker.

Under alle omstændigheder udviklede han en meget vigtig filosofisk idé, nemlig forestillingen om den "nødvendige eksistens". Det er et meget dybtgående begreb. I bund og grund er det en teologisk diskussion om universets evighed, og hvorfor der må være en endelig årsag, som er ansvarlig for alt, hvad der er betinget af universet. Dette ville føre for langt væk fra seminaret lige nu, jeg har netop holdt et indlæg om det, som du forhåbentlig snart kan finde på internettet. [Se "Operation Ibn Sina: Toward a World Health Program" <https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/>] Men han er naturligvis mest berømt for det faktum, at han var en af de store læger gennem tiderne. Han var på samme niveau, hvis ikke større, end den græske læge Galen eller Hippokrates. Han udviklede en hel lægevidenskab, som han nedskrev i den berømte "Canon of Medicine", som straks i det 12. århundrede blev oversat til latin og spansk. Den påvirkede den europæiske og islamiske lægevidenskab indtil det 18. og 19. århundrede. Han udviklede viden om mange nye sygdomme som kræft og diabetes. Han havde en absolut viden om anatomi, og han udviklede 760 lægemidler. Under alle omstændigheder var han en helt enestående læge

Og det var ham, der opdagede vigtigheden af karantæne. Det er

sådan, jeg husker ham, fordi vi har en pandemi. Vi har COVID-19, og karantæne er en af de vigtigste måder at bekæmpe infektioner på. Det var Ibn Sina, der opdagede det. Der findes en smuk gammel film fra 1956, som jeg kun kan råde jer til at se. Den hedder "Ibn Sina", og det er historien om Ibn Sina, der forklarer sine samtids, hvordan man skal isolere sig, hvordan man skal vaske hænder, hvordan man skal udvise hygiejne. Den er blevet offentliggjort af den usbekiske regering, og hvis du vil have et sanseligt indtryk af Ibn Sina, bør du se denne film og lytte til min præsentation af hans liv.

Jeg sagde, at vi er nødt til at gøre denne indsats for at redde Afghanistan, Operation Ibn Sina, for hvad har Afghanistan brug for? De har brug for et moderne sundhedssystem, de har brug for moderne hospitaler til at behandle alle disse sygdomme. Og opbygningen af et moderne sundhedssystem skal være begyndelsen til at overvinde underudviklingen og det ufattelige sammenbrud i økonomien ved at genopbygge Afghanistans økonomi i forhold til nabolandenes store projekter – Bælte- og vejinitiativet, udvidelsen af CPEC, den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, fra Pakistan gennem Kabul til Usbekistan – gennem Khaiber Pas og andre projekter. Der er behov for en international indsats for ikke kun at redde befolkningen nu. Vi må appellere til verden; FN har krævet, at der omgående sendes 5 milliarder dollars. Det er det største beløb, som FN nogensinde har anmodet om til en øjeblikkelig humanitær krise. Disse penge skal stilles til rådighed. Aktiverne må frigøres. Men derefter appellerer jeg til alle lande, men især til europæerne og USA, som har et enormt moralsk ansvar, fordi vi var der i 20 år. Man kan ikke bare forlade et land, bare fordi man ikke kan lide det politiske system, der har overtaget magten, og straffe befolkningen ved at dræbe halvdelen af den eller mere.

Jeg appellerer til hele verden om at deltage i Operation Ibn Sina. Ikke kun for at yde den umiddelbare humanitære bistand,

men også for at opbygge den afghanske økonomi sammen med nabolandene, de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, men naturligvis også Kina, Rusland og Indien, som alle har en interesse i at stabilisere denne region. Afghanistan befinder sig på et geopolitisk helt afgørende sted, hvilket er grunden til, at briterne udformede "Det store Spil" som en måde at destabilisere først det zaristiske Rusland, derefter Sovjetunionen og nu forhåbentlig efter deres mening, Rusland og Kina. Det må stoppe. Afghanistan har fortjent en lys fremtid. Derfor mener jeg, at Operation Ibn Sina er den bedste måde at samle kræfterne til dette formål. Man har brug for en spændende figur som Ibn Sina, som er alle islamiske folks stolthed i hele regionen, til at samle sig om og gøre det til symbolet på en smuk fremtid for Afghanistan.

Hvis vi kan mobilisere den moralske modstandskraft og den moralske robusthed til at gøre dette, tror jeg samtidig, at vi vil gøre det bedste for at redde vores egen civilisation, for det er endnu ikke afgjort, hvad der kommer ud af denne særlige periode i historien. Hvis vi kan være gode i et område som Afghanistan, så er der håb om, at vi kan løse de større strategiske kriser. Hvis vi hjælper Afghanistan nu, er dét det bedste, vi kan gøre, ikke kun for det afghanske folk, men for hele civilisationens fremtid. Så jeg appellerer til jer, deltag i Operation Ibn Sina.

**Direkte appel fra FN til
USA's Udenrigsministerium:**

Red Afghanistan fra massedød

Den 14. jan. (EIRNS) – På tidspunktet for denne udsendelse, afventer man besked fra et møde (virtuelt) i dag, der skal afholdes mellem USA's udenrigsminister Antony Blinken og topembedsmænd fra FN om Afghanistan, som blev annonceret i går af FN's generalsekretær Antonio Guterres, på grund af den forestående massedød. Guterres opfordrede ikke kun til at mobilisere omfattende bistand, men også til presserende genetablering af centralbanken, valuta likviditet og et finansielt system, ellers vil landet ophøre med at eksistere. Han sagde, at millioner af afghanere er på "dødens rand", og at "kolde temperaturer og indefrosne aktiver er en dødelig kombination". Regler og betingelser, der forhindrer penge i at blive brugt til at redde liv og økonomi, skal suspenderes i denne nødsituation", advarede han.

Guterres fremhævede USA og sagde, at USA har "en meget vigtig rolle at spille, fordi det meste af det finansielle system i verden opererer i dollars", og USA tilbageholder størstedelen af de indefrosne afghanske valutareserver. Til mødet i dag med udenrigsminister Antony Blinken forventes, ud over Guterres selv, at Peter Maurer, formand for Den Internationale Røde Kors- Komité, og Martin Griffiths, FN's undersekretær for humanitære anliggender og nødhjælp, at være til stede.

Den 11. januar udsendte Griffiths på vegne af alle FN's humanitære organisationer og hjælpepartnere en international appel om finansiering på 4,4 milliarder dollars i år til Afghanistan, hvilket er den største appel af denne art til en enkelt nation i FN's historie.

Blandt de nødvendige foranstaltninger, der nævnes i appellen, er ophævelse af sanktionerne mod Afghanistan, som forhindrer vigtige kommercielle funktioner, samt nødhjælp og ophævelse af indefrysningen af de 9,5 mia. dollars i aktiver, der tilhører Afghanistans nation og befolkning, og andre foranstaltninger,

der gør det muligt at få bank-, valuta- og veksels-transaktioner til at fungere. Forarmelsen har nået et stadium af elendighed, hvor knap 5 % af den samlede befolkning på 38 millioner mennesker har tilstrækkeligt at spise. 23 millioner lever i forskellige grader af ekstrem sult, og af dem er 8,9 millioner mennesker ved sultestadiet.

Blandt Taliban-regeringens begrænsede nødløsninger er programmet "mad for arbejde", hvor en person, der stadig er i stand til at arbejde, tilbydes 10 kg hvede for et bestemt antal arbejdstimer. Det er ubærligt. I går beskrev FN's Fødevareprogramms landechef for Afghanistan, Mary-ellen McGroarty, situationen over for AP som en "tsunami af sult".

At reagere på denne nødsituation er en moralsk prøve for "Vesten", hvis amerikanske og NATO-styrker trak sig ud for fem måneder siden efter 20 års besættelse. Ingen løgne om "demokrati" og "værdidrevne" udenrigsrelationer kan dække over skylden i den massedød, der vil være resultatet, hvis der ikke gribes ind omgående.

Den samme moralske test er involveret i spørgsmålet om krig eller fred, i USA's og NATO's nuværende konfrontation med Rusland. I går var den sidste af de tre samtaler i denne uge mellem Rusland og "Vesten": Den 9.-10. januar fandt samtalerne sted mellem USA og Rusland (Genève), den 12. januar mellem NATO og Rusland (Bruxelles) og den 13. januar samtalerne mellem OSCE og Rusland (Wien). På initiativ af Rusland, som i december fremlagde to tekster om sikkerhedsgarantier med henblik på konkret handling, blev potentialet for et produktivt arbejde, næsten uden undtagelse, ikke overraskende, blokeret af en kollektiv positionering med løgne og trusler fra USA og NATO.

Ikke desto mindre talte den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i dag, da han leverede sin årlige gennemgang af sidste års diplomati, om at fortsætte disse principielle sikkerhedsforhandlinger og med velvillighed, samtidig med at

han strengt betonedede, at det, der nu forventes, er skriftlige svar på de russiske forslag til tekster, og det skal ske snart. Rusland har ikke uendelig tålmodighed, understregede han.

Næsten samtidig med afslutningen af gårsdagens OSCE-forhandlingerne i Wien, signalerede USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, imidlertid et nyt angreb på Rusland, som siden er blevet ført ud i livet. Sullivan sagde på et pressemøde, at "efterretningstjenesten har indhentet oplysninger" om, at Rusland lige nu "forbereder en anledning, til at have mulighed for at opfinde et påskud for en invasion" af Ukraine, på samme måde som de gjorde det i 2014. Han sagde, at Rusland bruger den samme "drejebog", som de benyttede i 2014, og "administrationen vil have yderligere detaljer om, hvad vi ser som denne potentielle udlægning af et påskud, som vi vil dele med pressen i løbet af de næste 24 timer.". Lige på Sullivans stikord kom "pressen" i morges med tre bølger af artikler – med Washington Post og New York Times i spidsen – om at Rusland har aktiver indlejret placeret i Ukraine, klar til at iscenesætte et "false flag"-stunt, for at retfærdiggøre en russisk invasion. For det andet, at USA hellere må overveje at lede, ikke blot støtte, Ukraines forsvar mod Rusland i tilfælde af et angreb. For det tredje kommer rapporterne om, at der netop er sket et nyt cyberangreb på ukrainske ministerier, hvor Rusland formodes at være gerningsmanden.

Hvis denne vanvittige udenrigspolitik får lov til at fortsætte, vil resultatet blive massedød som følge af krig. Kremls talsmand Dmitrij Peskov er allerede gået ud og har fordømt disse beskyldninger som fuldstændig ubegrundede og baseret på "rygter".

Schiller Instituttet har sammen med samarbejdspartnere mobiliseret alle mulige tiltag for at afsløre og stoppe denne dødbringende fremgangsmåde og dens bagmænd. For at få øjeblikkelig opmærksomhed på Afghanistanens nødsituation vil der mandag den 17. januar kl. 11.00 (kl. 17 dansk tid) blive

afholdt et webinar på i Schiller Institutet med titlen “Stop mordet på Afghanistan”.
<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20220117-conference>

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtalte i går på sin ugentlige webcast: “Hvis du har noget hjerte tilbage i kroppen, så deltag i denne kampagne. For jeg tror, at hvis Vesten ikke kan mobiliseres for at hjælpe med at løse den situation, som vi har forårsaget – jeg mener, ‘vi’, Vesten, NATO var der i 20 år – hvis vi ikke kan løse det, vil hele verden se på Vesten med fuldstændig foragt. Så dette er en sidste chance for at vende dette, ved nu at gå sammen med alle naboerne, herunder Rusland og Kina, men europæerne og USA er de mest påkrævede. For hvis vi ikke kan gøre det, tror jeg, at dette vil være symbolet på vores undergang. Og det må vi ikke tillade, men må tage det som historiens vendepunkt.” (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/13/webcast-replace-nato-with-a-security-architecture-based-on-the-westphalian-principle/>)

Er du parat til at bryde med City of London og Wall Street for at forhindre atomkrig?

Den 12. januar (EIRNS) – Mellem mandag og onsdag i denne uge er verden rykket dramatisk tættere på randen af en termonuklear krig.

USA og NATO satte sig på tværs, i deres respektive sikkerhedsforhandlinger på højt niveau med Rusland den 10. og 12. januar og proklamerede deres hensigt om at fortsætte med

at udvide NATO østpå, helt op til Ruslands grænse og at opstille truende atomangrebssystemer ligeledes ved denne grænse, fem minutters flyvetid fra Moskva. Den russiske viceudenrigsminister Alexander Grushko kom ud fra dagens møde i Rusland-NATO-Rådet for at meddele, at der ikke blot manglede en forenende positiv dagsorden mellem Rusland og NATO, men at USA og NATO er vendt tilbage til Den kolde Krigs fulde strategi om "inddæmning" over for Rusland, herunder "fuldspektret dominans". Rusland har ingen anden mulighed end at svare igen på inddæmnings-, afskrækkelses- og intimideringspolitikken, erklærede han.

Mandagens drøftelser mellem USA og Rusland sluttede på lignende måde.

Disse resultater er ikke overraskende, kommenterede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag. Bortset fra en eventuel privat kommunikation, eller bag kulisserne, mellem præsident Biden og Putin, som måske er i gang, og som tilbyder en mere rationel tilgang, kunne der meget vel komme en hurtig modreaktion fra Ruslands side. Som Putin og mange af Ruslands øverste ledere gentagne gange har advaret om i de seneste uger, kan Rusland ikke kapitulere over for de trusler, der er rettet mod dets suverænitet og eksistens. Rusland står over for en omvendt Cuba-krise, denne gang blot med en meget kortere lunte til krig.

Husk på JFK's ord for 60 år siden: "I løbet af den sidste uge har umiskendelige beviser fastslået, at en række offensive missilanlæg nu er under forberedelse på den indespærrede ø (Cuba)." At gøre dette, mindede han verden om, "i et område, der er kendt for at have et særligt og historisk forhold til USA, er en bevidst provokerende og uberettiget ændring af status quo, som ikke kan accepteres af dette land".

Zepp-LaRouche advarede om, at hvis de krigeriske udtalelser og konfrontationer fortsætter, så står verden højst sandsynligt over for et pludseligt opgør – som næsten

øjeblikkeligt kan eskalere til den termonukleare tærskel. Der er et presserende behov for en bred mobilisering af kræfter verden over for at standse denne nedtur til helvede og hurtigt udvikle nye muligheder, der vil garantere sikkerhed og velfærd for alle parter.

– Der er behov for en ny, global sikkerhedsarkitektur til straks at erstatte NATO's organisation og politik, som har bragt verden på krigens rand.

Den drivkraft, der presser verden mod en termonuklear krig, er sammenbrudskrisen i hele det transatlantiske finanssystem. For at deres system kan overleve, må de røveriske spekulanter i City of London og Wall Street indføre fascistiske niveauer af økonomisk udplyndring og bringe Rusland og Kina i knæ, for at sikre at der ikke er nogen reel modstand mod den førte politik.

Det transatlantiske system må underkastes en konkursbehandling efter de retningslinjer, som Lyndon LaRouche angav i sine Fire love fra 2014. Hvis dette system aflives, fjernes faren for Tredje Verdenskrig.

Gennem hele sit liv har Lyndon LaRouche gentagne gange forklaret denne nære forbindelse mellem det kollapsende finansielle system og tilskyndelsen til krig. En af hans klareste udlægninger var i en erklæring fra 23. december, 2011: "For at stoppe termonuklear krig, må man sætte gang i det økonomiske opsving på verdensplan", som vi tidligere har citeret her på siden, og som i uddrag er den leder, der er udgivet i Executive Intelligence Review af 7. januar, 2022. Som denne leder konstaterer, bekræfter LaRouches bemærkninger fra 2011 "dette genis forudseenhed, og viser hvorfor Helga Zepp-LaRouche har opfordret til, at året 2022 – 100-årsdagen for hans fødsel – skal være kendt som "Lyndon LaRouches år"."

LaRouche advarede i sin præsentation fra 2011: "Det vil være en termonuklear tredje verdenskrig – hverken præ-atomkrig

eller atomkrig, men termonuklear krig. Målene er først og fremmest Rusland og Kina. Det er de to vigtigste mål...

Spørgsmålet er som følger: Det nuværende verdenssystem, det økonomiske system, er i færd med at gå i opløsning. Præcis hvordan dette vil foregå, er usikkert, men det vil ske. Hensigten er at tilintetgøre to nationer – Rusland og Kina – og det betyder atomvåben; det betyder termonukleare våben. Den del er involveret...

På nuværende tidspunkt er USA, Europas nationer, Rusland, Kina og andre lande klar til præcis denne krig.

Baggrunden for krigen er den kendsgerning, at hele verden er ved at gå fallit, især den transatlantiske region, specielt Europa, og også USA, og nationerne i Sydamerika og andre steder også ...

Bankerotten fra USA's perspektiv blev sat i gang tilbage i 2007, da man indledte processen med redningspakker. Siden da har hele den transatlantiske region, i særdeleshed USA og Europa, været fanget i en redningskrise, en hyperinflationær redningskrise. På nuværende tidspunkt er den gæld, der er blevet akkumuleret siden 2007 under dette program, af en sådan størrelse, at alle dele af Europa på nuværende tidspunkt under de nuværende regler og de nuværende ordninger er håbløst bankerotte! De vil aldrig kunne komme sig som eksisterende nationer under den nuværende gældsætning. Det samme gælder for USA; Europa er lidt mere akut. Det er hvad der er sket... Ophavsmanden til dette forhold er briterne...

Se, hvad vi er nødsaget til at gøre – der er løsninger på denne konkurs. Først og fremmest må vi sætte verden under konkurs – det vil sige en lovlig konkursbehandling. Det kan vi for det første gøre ved, i USA for eksempel – og andre nationer kan kopiere denne foranstaltning i samarbejde med USA – at vi anvender en Glass/Steagall-lovgivning, en amerikansk Glass/Steagall-lov. Og der er nationer i Europa, som overvejer

at vedtage den samme Glass/Steagall-lov.

Under en Glass/Steagall lov vil størstedelen af de europæiske nationers og USA's og andre landes gæld blive slettet, i realiteten, fordi under Glass-Steagall vil spillegælden, som er den største del af USA's gæld, simpelthen blive placeret i en særlig kategori, hvor nogen vil forsøge at finde ud af, hvordan man får denne gæld betalt – og den vil aldrig blive betalt! De vil simpelthen blive slettet af regnskaberne; der er ingen anden løsning.

At slette denne gæld fra bøgerne, at annullere redningsgælden vil betyde, at USA, og Europa, hvis de tilslutter sig, vil være i stand til at reorganisere deres finanser, skabe et kreditsystem og faktisk gå ind i en ny form for hamiltonsk kreditsystem, et banksystem, som vil sætte USA, og også Europa og andre nationer, hvis de tilslutter sig, i stand til at organisere en finansiel genopretning.

Med andre ord, hvad der ville ske omgående: Husk, at det meste af denne redningsgæld, Wall Street-gælden, London-gælden og den øvrige redningsgæld er absolut værdiløs! Den kan aldrig tilbagebetales! Den kunne aldrig tilbagebetales: Og den eneste løsning på dette var naturligvis at føre denne krig. Og hvis det britiske imperium kom ud som sejrherre i en sådan krig, med støtte fra USA, så ville de eftergive deres gæld og fortsætte deres forretninger. Men verdens befolkning ville blive reduceret kraftigt gennem sult, udsultning og så videre, hvilket alligevel er ved at ske.”

Ruslandsekspert Jens Jørgen

Nielsen deltog i Debatten på DR2 den 13. januar 2022

KØBENHAVN, 13. januar (EIRNS) – I dag, den samme dag som tidsskriftet EIR offentliggjorde et længere interview med Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen med titlen “Hvorfor USA og NATO bør underskrive de traktater, som Putin foreslår”, var han blandt de otte deltagere i Debatten på DR2. Emnet var: Kold Krig med Putin?

Se Debatten her.

Jens Jørgen Nielsen anfægtede nogle af de andre debattørers udsagn om, at Rusland var en slyngelstat, som ikke kun truede Ukraine, men også de baltiske lande. De vigtigste ting, som han sagde, var:

– Problemet var, at vi ikke skabte en ny sikkerhedsarkitektur efter Sovjetunionens sammenbrud, da tiden var moden til det. Putin ønskede, at Rusland skulle blive medlem af NATO, men landet blev efterladt isoleret, og NATO udvidede sig mod øst.

– Hvis Paris-aftalen, som en anden debattør nævnte, var blevet gennemført, ville NATO ikke have udvidet sig mod øst. [Fra1997: Det Stiftende Dokument om Fælles relationer, samarbejde og Sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation]

– Det er utænkeligt, at Rusland ville angribe de baltiske lande.

– Rusland optræder som en stormagt med interesser i sit nærområde, ikke som en ideologisk magt, og landet optræder faktisk bedre end USA gjorde i Mellemøsten eller Latinamerika.

– Krim: Overdragelsen af Krim til Rusland i 2014 var ikke en klassisk annektering. Der blev ikke affyret skud, og

befolkningen støtter Rusland.

– Problemet med at Ukraine er en delt nation blev ikke løst. Minsk II-aftalen (2015), som blev formidlet af Tyskland og Frankrig, ville have lavet en ny forfatning med en særlig status for det østlige Ukraine. Vesten pressede ikke på for at få den gennemført, men sendte i stedet våben til Ukraine. Det er klart, at russerne ville reagere.

Eva Flyveholm, Enhedslistens forsvarsordfører, understregede, at det var vigtigt at føre seriøse forhandlinger med Rusland.

Erstat NATO med en sikkerhedsarkitektur baseret på det westfalske princip Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 13. januar 2022

I sin gennemgang af den igangværende række af diskussioner i denne uge mellem Rusland, USA og NATO – som hun vurderede indtil videre “ser forfærdeligt ud” – vendte Helga Zepp-LaRouche tilbage til det, hun beskrev som de to alternative tilgange til forholdet mellem nationerne. Versailles-traktaten ved afslutningen af Første Verdenskrig har det til fælles med USA’s og NATO’s holdning i dag, at sejrherreerne i krig, som en unipolær magt, kan diktere fredens vilkår. Denne åbenlyse

påstand om verdensdominans tilsidesætter andre nationers legitime ønsker og insisterer på, at de skal underordne sig den unipolære magt. Dette er typisk "magtarrogance" hos nutidens globalistiske krigshøge, som hævder, at USA "vandt Den kolde Krig" og derfor har ret til at være den dominerende verdensmagt.

I modsætning hertil var den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen i 1648, baseret på den idé, at anerkendelse af "andres interesser" er nøglen til en varig fred. Den direkte afvisning indtil videre, fra de amerikanske forhandlers side, af legitimiteten af præsident Putins sikkerhedshensyn, vil Rusland ikke acceptere. Selv om det er bedre at tale end ikke at tale, sagde hun, har USA's generelle holdning i disse forhandlinger "sænket den nukleare tærskel", hvilket gør det mere sandsynligt, at der vil blive anvendt atomvåben, hvis der skulle udbrude krig.

NATO, som skulle have været opløst ved afslutningen af Den kolde Krig, må erstattes, især fordi dets nuværende politiske kurs fører til en krig, hvor dets medlemmer i Europa vil blive ødelagt. Det giver ingen mening at tilhøre en sikkerhedsalliance, som fører til krig. At dæmonisere Putin og angribe Bælte-ogVej-Initiativet, når det vestlige finanssystem er ved at bryde sammen, giver heller ikke mening. Hun sluttede med at opfordre vores seere til at deltage i Schiller Instituttets online-seminar om nødsituationen den 17. januar med temaet: "Stop mordet på Afghanistan".

Pressemeddelelse den 6.

januar 2021:

Hvorfor USA og NATO bør underskrive traktaterne foreslåede af Putin.

Interview med rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen til Schiller Instituttet i Danmark

Læs afskriftet på engelsk nedenunder.

KØBENHAVN – I lyset af den eskalerende spænding mellem USA/NATO og Rusland, som kan føre til en varm krig, ja endog atomkrig, foretog Schiller Instituttet i Danmark et timelangt engelsksproget video/lydinterview med Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen den 30. december 2021.

Jens Jørgen Nielsen er cand. mag. i idéhistorie og historie, og var i slutningen af 1990'erne Politikens Moskva-korrespondent. Han er forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturelle forskelle på Niels Brock handelshøjskole. Jens Jørgen Nielsen underviser på Folkeuniversitetet og andre steder, ligesom han arbejder med danske eksportvirksomheder, der vil ind på det russiske, ukrainske og hviderussiske marked. Han har i mange år arrangeret rejser til Rusland.

Jens Jørgen Nielsen, med mange års erfaring i at analysere Rusland, Ukraine og vestlige holdninger og handlinger i forhold til Rusland, taler tydeligt om konsekvenserne, hvis

ikke Vesten er villig til seriøst at forhandle en diplomatisk løsning på de "røde linjer", som Putin og andre førende russiske talsmænd har udtalt er ved at blive krydset: Hvis Ukraine tilslutter sig NATO, og hvis NATO's ekspansion mod øst fortsætter, og hvorfor USA og NATO burde underskrive Putins foreslåede traktater om disse spørgsmål.

Jens Jørgen Nielsen tager fat på de ændringer, der er nødvendige på den vestlige side, som vil afgøre, om de kommende forhandlinger mellem USA og Rusland om disse "røde linjer" den 10.-13. januar vil lykkes med at trække verden tilbage fra randen af krig.

Interviewet er endnu vigtigere efter bekendtgørelsen den 3. januar 2022 for første gang af en fælles erklæring fra stats- og regeringscheferne for de fem atomvåbenstater, som også er de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd om, at "atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes", og dermed anerkendelsen af hvad der er på spil under den nuværende krise.

Nogle højdepunkter:

Et højdepunkt er Jens Jørgen Nielsens personlige diskussion i 1989 med Mikail Gorbatsjov om NATO-udvidelse mod øst:

"Faktisk havde jeg en lang snak med Mikhail Gorbatsjov, den tidligere leder af Sovjetunionen, i 1989, lige da NATO begyndte at bombe Serbien, og da de indlemmede Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO. Man bør huske på at Gorbatsjov er en meget rar person. Han er en meget livlig person, med godt humør og en erfaren person. Men da vi begyndte at snakke, spurgte jeg ham om NATO-udvidelsen, som foregik præcis den dag, hvor vi snakkede. Han blev meget dystert, meget trist, fordi han sagde: Altså, jeg talte med James Baker, Helmut Kohl fra Tyskland og flere andre personer, og de lovede mig alle ikke at flytte en tomme mod øst, hvis Sovjetunionen ville lade Tyskland forene

DDR (Østtyskland) og Vesttyskland, for at blive ét land, og komme til at blive medlem af NATO, men ikke bevæge sig en tomme mod øst.'... Det stod ikke skrevet, for, som han sagde, "Jeg troede på dem. Jeg kan se, at jeg var naiv."

Et andet vigtigt afsnit er, hvad Jens Jørgen Nielsen ville sige til Biden, og andre NATO-statschefer, i en privat diskussion før de kommende forhandlinger mellem USA/NATO og Rusland. "Jeg ville sige, 'Se, Joe, jeg forstår dine bekymringer. Jeg forstår, at du ser dig selv som en forkæmper for frihed i verden, ... men ser du, det spil, du nu spiller med Rusland, er et meget, meget farligt spil. Og russerne, som et meget stolt folk, man kan ikke tvinge dem', angående USA's og nogle europæiske landes politik, til at skifte Putin ud med en anden præsident. "Jeg kan forsikre dig, Joe Biden, vær sikker på, at hvis det lykkes, eller hvis Putin dør i morgen, eller de på en eller anden måde får en ny præsident, kan jeg forsikre dig om, at den nye præsident vil være lige så hård som Putin, måske endda hårdere... Jeg tror,□□det ville være klogt for dig, lige nu, at støtte Putin, eller at handle med Putin, engagere sig med Putin og lave noget diplomati, fordi alternativet er en mulighed for krig, og du burde ikke gå over i historien som den amerikanske præsident, der sikrede menneskehedens udryddelse. Det ville være et dårligt, meget dårligt eftermæle for dig.'

Han forholder sig til den reelle mulighed for, at vi søvngængeragtigt går ind i atomkrig, som før 1. Verdenskrig, som svar på Schiller Instituttets memorandum Er vi søvngængeragtigt på vej til atomkrig 3. verdenskrig? den 24. december 2021.

"[Man] kan forestille sig, hvad der vil ske, hvis Kina, Iran og Rusland havde en militær alliance, der gik ind i Mexico, Canada, Cuba, måske også opstillede missiler dér... [T]anken om en atomkrig er forfærdelig for os alle, og det er derfor jeg synes, at politikere må komme til fornuft... for milliarder vil dø i dette. Og det er et spørgsmål, om menneskeheden vil

overleve. Så det er et meget, meget alvorligt spørgsmål. Og jeg tror vi bør spørge om Ukraines ret til at have NATO-medlemskab, som dets egen befolkning egentlig ikke ønsker, er det virkelig værd at risikere en atomkrig for? Sådan vil jeg sige det.”

Interviewet har andre afgørende afsnit:

Baggrund om NATO's udvidelse mod øst.

Fuld støtte til seriøse forhandlinger med Rusland og underskrivelse af de to foreslåede traktater, som opfordret af Schiller Instituttets grundlægger og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Forkerte forestillinger i vesten om Rusland og Putin, og manglen på vilje til at håndtere andre kulturer som ligeværdige, medmindre de er ligesom os.

Hvordan pro-vestlige holdninger i Rusland, herunder af Jeltsin og Putin, blev afvist, og Rusland derefter vendte sig mod Kina.

Hvordan Ukraine-krisen ikke startede med “annekteringen” af Krim, men med det han kalder “et kup” mod den ukrainske præsident Janukovitj, som ønskede økonomiske forbindelser både med EU og Rusland; plus baggrunden for Krim-spørgsmålet.

Vigtigheden af en dialog mellem kulturer, herunder “Musikalsk dialog mellem Kulturer”-koncerterne i København, arrangeret af Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog og Det kinesiske Kulturcenter i København.

Jens Jørgen Nielsens opbakning til mange af Schiller Instituttets idéer og indsatser.

Mere information, eller for at aftale et nyt interview, kontakt:

Michelle Rasmussen fra Schiller Institut i Danmark: 53 57
00 51, si@schillerinstitut.dk,
www.schillerinstitute.com; www.schillerinstitut.dk

Afskrift på engelsk: (Kortet på side 15 viser NATO, hvis
Ukraine og Georgien bliver medlemmer.)

Download (PDF, Unknown)

Hvem kan hævde at “forsvare Ukraine”, mens der begås massemord i Afghanistan?

Den 10. januar (EIRNS) – Så mange institutioner i det amerikanske intellektuelle etablissement er nu på linje med Schiller Institut og kræver frigivelse af Afghanistans bistands- og reservemidler – 15 tænketanke og organisationer i et fælles brev til præsident Biden den 8. januar og andre på deres egne hjemmesider – at der helt klart er en forfærdelig erkendelse: USA's finansielle og økonomiske sanktioner er ved at myrde et uskyldigt folk, grundet utilstrækkelig loyalitet over for NATO's besættelsesstyrker. Enhver borger der tror, at denne forbrydelse ikke har noget at gøre med truslen om en overhængende, meget større konflikt om Ukraine, forveksler moralsk poseren med moral.

På de møder mellem USA og Rusland, der nu finder sted i Genève om NATO i Østeuropa og Ukraine, har amerikanske diplomater hurtigt og fuldstændigt erstattet det personlige diplomati mellem præsident Biden og præsident Putin, som synes at give håb om en løsning, med moralsk komediespil. Efter den

bilaterale fase af møderne mellem USA og Rusland den 10. januar sagde talsmand for Udenrigsministeriet, Ned Price, at USA aldrig ville overveje at holde Ukraine ude af NATO, {"ikke havde til hensigt at indgå nogen aftale"} med Rusland og ikke engang "betragtede samtalerne som en forhandling". Han afsluttede sin briefing med en liste over diskussionsemner om russiske "ondsindede aktiviteter" for at hævde, at Rusland, og kun Rusland, måtte nedtrappe og gøre indrømmelser, så NATO's styrker og missiler kunne fuldføre deres lange fremrykning helt til Ruslands grænser – mens russiske tropper måtte forlade deres egne vestlige grænseregioner og "vende tilbage til deres permanente baser". Udenrigsminister Tony Blinken tilføjede samtidig et umotiveret forsøg på at hovere over Ruslands bistand til Kasakhstans regering for at kontrollere optøjer og forsøg på oprør.

Medmindre præsident Joe Biden igen griber personligt ind, er Ruslands foreslåede aftaler blevet blankt og permanent afvist. Det svarer til, at Nikita Khrusjtjov nægtede at overveje at trække sovjetiske missiler tilbage fra USA's sydlige grænse under den frygtindgydende Cuba-krise i oktober 1962. På det tidspunkt havde millioner af skræmte mennesker verden over allerede forestillet sig, hvad denne afvisning ville betyde.

Selv om konsekvensen nu "blot" er en konventionel konflikt i Ukraine, giver USA's tidligere chefvåbeninspektør og militære ekspert Scott Ritter en idé om, hvorfor det ikke ville gå godt for NATO-styrkerne.

(<https://consortiumnews.com/2022/01/10/what-war-with-russia-would-look-like/>)

Hvad nu hvis konsekvensen kun er det "fuldstændige brud på forbindelserne", som Putin truer med, og en dyb og umiddelbar kold krig. Nationen med verdens hurtigst ekspanderende og teknologisk mest avancerede økonomi og med den største indflydelse på bekæmpelse af fattigdom og udvikling i Afrika, Syd- og Østasien [Kina] er fast partner med Rusland. Dette

fremgår endnu en gang tydeligt af undertrykkelsen af det tilsyneladende mislykkede forsøg på en "farverevolution" i Kasakhstan.

Hvis Biden-regeringen har besluttet, at USA vil angribe og konfrontere Rusland og Kina sammen i en ny kold krig – modarbejde dem i rummet, bekæmpe deres politik med at eksportere atomkraft til tredjelande, kræve at de holder op med at bruge kul til energiproduktion, angribe Kinas politik for Bælte & Vej og udryddelse af fattigdom osv. – hvem vil de så have i sit hjørne? Det britiske imperium, naturligvis – de grønne kongelige og klovnene Bojo og Hendes Majestæts styrker, der er ivrige efter at blive indsat i Ukraine. Hvad vil Amerika have i reserve? Ingen udviklingskreditinstitution; et svagt økonomisk opsving efter en dyb recession; en arbejdsstyrke på 3 millioner arbejdere og 3,5 millioner arbejdspladser mindre end for to år siden; faldende realindkomster; en centralbank, der skaber økonomiske katastrofer verden over, som IMF advarede den 9. januar, og som forsøger at stoppe inflationen, den har forårsaget.

Men langt værre end alt dette er den fortsatte kvælning af Afghanistans befolkning på grund af de amerikanske sanktioner. Det forårsager en voksende kaskade af dødsfald som følge af sult og forfrysninger i hjem uden vinterbrændstof, i en nation som USA helt klart bærer ansvaret for efter 20 års krig og besættelse. Myrdet for den synd, at man ikke opretholdt en marionetregering, da NATO forlod det. {Disse} sanktioner er en forbrydelse mod menneskeheden.

Med dette Afghanistan som "banner" vil nationer instinktivt undgå et angloamerikansk forsøg på at fastsætte reglerne for verden. Der vil være en pervers ny betydning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, for udtrykket "Afghanistan, imperiernes kirkegård".

Det skal forhindres, det må vendes. Politikken må ændres til en udviklingspolitik, ved hjælp af Helga LaRouches Operation

Ibn Sina. Schiller Instituttets presserende organisering for dette mål vil tage sit næste skridt fremad med et webinar på Martin Luther King-dagen, mandag den 17. januar.

**POLITISK ORIENTERING den 7
januar 2022**

**Den gamle verden kommer ikke
tilbage.**

**Gør 2022 til Lyndon LaRouches
år!**